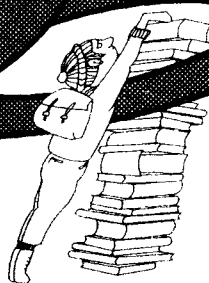

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Piigráf

III. évfolyam 6. szám

1994. február 23.

Csak a szépre emlékezem...

Avagy: visszatekintés az első Téli Művészeti Találkozóra

Művészeti seregszemle volt a suliban. A szó legszorosabb értelmében, hiszen szinte minden művészeti ág képviseltette magát az első Téli Művészeti Találkozón.

Egy hónap távlatából tekintek vissza a január 21-én délután történetekre, a teljesség igénye nélkül, szigorúan kronológiai sorrendben.

Néhány perces késéssel kezdte koncertjét az **ARS CLASSICA** Kamarazenekar. Kiválóan játszották Vivaldi muzsikáját, közben azon sajnálkoztam, hogy első műsorszámnak kérték magukat - később máshol játszottak -, hiszen ekkor még elég kevesen voltak a közönség soraiban. Akik viszont hallották a Kamarazenekar játékát, azok megérdemelt vastappsal jutalmazták a fiatalos, ugyanakkor színvonalas előadást.

Az Ars Classica fellépése után **Drozdik Zsuzsa** (Master of Ceremony) megnyitotta a TMT-t, azon belül is a kiállításokat. Itt kell szót ejtenem arról a törtékvésünkről, hogy a TMT mentes legyen mindenféle protokoláris megnyilvánulástól. Nem Horn Gábor mondta a megnyitót, nem jólfésült antalmírés bement a kerestünk. Visszatérve a kiállításokra: Láthattuk a Városmajori Gimnázium diákjainak fotóit, a Berzsenyi Gimnáziumból fényképeket és festményeket hoztak, a Baár-Madasból szintén fotósok mutatkoztak be. Politechnikusok: **Gulyás MSE** festményeit, **Szövő fakultáció** "szövődményeit", **Kőfaragó fakultáció** szobraikat állították ki. Érdekes volt összehasonlítani különböző iskolák alkotócsoportjainak munkáit. Jól látható volt a minőségi és "meglátásbeli" különbség. Láthattunk remekül kidolgozott negatív fotót pozitív szemeteskosárról, kevésbé jól kidolgozott, ám mégis elragadó négy színű arcot. MSE festményei egy kicsit megbújta a sarokban, de akik rátaláltak, nem bánták a "fáradtságos" keresését. Szövőink és faragóink

munkáit nézegetve nem győztem csodálkozni diákjaink sokoldalúságán. Fantasztikus élmény volt látni Szmöre domborművét, Pocok márványból faragott aktját (mekkora munka lehetett!) és Merci Fészek c. szobrát. A kiállítások megnyitása után **Bucsai András** gitározott. Ha jól emlékszem, két számot játszott, volt némi hiba is, de semmiképpen sem kizárólag profi előadást vártunk a TMT-n fellépőktől. Jó volt hallani a "botladozós" pengetést. Bucsit a **Sprölest** együttes fellépése követte. Dudás Leventéről sokan tudják, hogy a maga módján szintetizátor virtuóz, de hogy a gitározáshoz és az énekléshez is ért, az új volt. Legalábbis számomra. Az együttese még kiforratlan, voltak elcsúszó ritmusok, akkordok, de nézhető s mi több, hallgatható volt a műsoruk.

Kb. fél hatkor vette kezdetét a video fesztivál. Összesen tizenhat film érkezett a pályázatra. Legmerészebb álmaimban sem fordult elő ekkora szám. Azt gondoltam, hogy jó, ha öt-hat film lesz. Mind a tizenhat film megüti az országos amatőr filmezés színvonalát. Sőt! Mindezeket nemcsak én mondtam, hanem a zsüri is. Nem véletlen **Kepes András** és **Horváth György** döntése: 12 film végzett a harmadik helyen. Másodikként két filmet emeltek ki: az **Elyomott Ifjúság Alkotóműhely** Őrület c. munkáját és a **BBB Team** The Doors II. c. filmjét. Az első helyet is két film kapta megosztva: az **OGA Productions**: Ha-fál unalmas, **Füredi Krisztián**: Emberek/Félarc c. alkotása (Életműdíj). A közönség szerint **Füredi Krisztián** Emberek c. filmje volt a legjobb. A filmekről külön-külön nem szeretnék írni, de ha mégis rászánnám magam, bizonyosan megtelne vele akár egy egész Poligráf is.

A Városmajori Gimnáziumból nemcsak fotósok jöttek a TMT-re, hanem a méltán híres **Angelica Kórus** is fellépett. A hat lány Bartók műveket adott elő egészen káprázatosan.

A programban szerepelt még a Városmajori Gimnázium táncelőadása is, de időpont egyeztetési problémák miatt nem tudtak fellépni nálunk. Sajnáljuk. Továbbá nem láthattuk a beígért Világvége Társaság színpadi előadását sem, mert képtelenek voltak egy időpontban egyszerre legalább öten összejönni a társulati ülésen.

A **Homie Crew** rap együttes Aknes mester vezetésével izelítőt adott a fekete zene fehér előadásmódjából. (Judith FH nem szereti a reppet!)

A **Színház fakultáció** vizsgaelőadása attól volt jó, hogy nem volt jó. Bizonyára a felkészülésre kevés idő állt rendelkezésre. Az sem biztos, hogy a darabválasztás a legszerencsésebb volt, de csodaszámba ment, ahogyan Balogh Zoli, Király Ági, Gyugyu, Bilkei G. István és a többiek becsülettel megtanulták szerepüket, és a legfontosabb: mentek kiállni a legnagyobb kritikus, a közönség elé. Tibornak rengeteg munkája lehetett a csapattal.

Számtalan, a TMT-hez kapcsolódó eseménysorozat közül a tantermek otthonosabbá tételére kiírt pályázatot emelném ki: első helyezést és az ezzel járó 10.000 Ft-ot a Zártosztály vehette át. A zsüri az ő termükben látta leginkább az átgondoltságot, a kivitelezés egységét. A többi osztály szedett-vedett, néhol idegesítő, idegbeteg munkával "kápráztatott" el, vagy egyáltalán nem pályázott. Kár.

Az est végén a **Free Way Street** blues együttes adott koncertet. Bona Márk csapata régebben is játszott már a suliban. Remélem, a későbbiekben is fognak még szerepelni a Politechnikum színpadán. Amit és ahogy csinálnak, az nem hagy kivetnivalót maga után. Szuperek voltak aznap este is. Nos, igen röviden írtam meg az első Téli Művészeti Találkozó krónikáját. A szervezők nevében bátran állíthatom: pontosan ilyenek találtuk ki, mint ahogyan sikerült, és pontosan tudjuk, hogy jövőre is ilyen jó lesz!

Csoncsi

Köszönetnyilvánítás

A TMT Bronz fokozatú támogatója a

RANCORN RT.

volt. E címet a TMT reklámkampányának megszervezésért, valamint a különdíjak felajánlásáért és elkészítéséért kapták. Köszönjük!

A **SzaDi** osztály alább felsorolt tagjai jelentős szerepet vállaltak a lebonyolításban:

Mogyorósi Kriszta
B.Nagy Vera, Kerülő Tímea,
Járfás Kati, Jánosi Petra,
Szabó Dóra, Strupka Gabi,
Polónyi Andi, Kovács Kati,
Nováki Csilla, Feher Tamás,
Vas Zoli, Kovács Balázs,
Tóth Csaba, Bakos Gergő,
Papp Viktor, Spollár László,
Jaskó Edit, Bacsó Barbi,
Nagy B. Krisztián

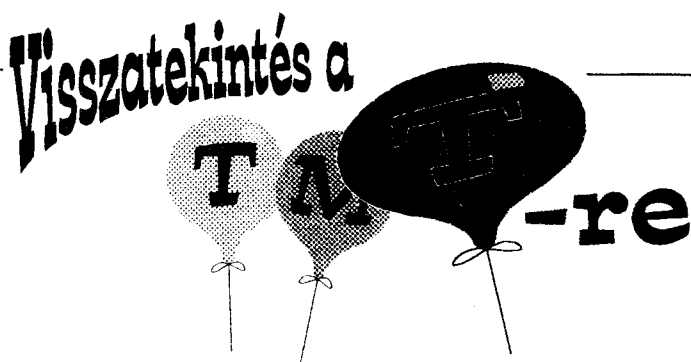
Továbbá köszönjük még a segítők munkáját:

Mesko Eszter
Gergely Kata
Szandrik Águs Mágus
Budai Bea
Pancsovai Petra és Réka
Kána Zsuzsa
Schindler Réka
Papdi Barbi
Balogh Eszter
Drozdik Zsuzsa
Akucs Attila

Külön köszönet **Juditnak** és **Tibornak** a kiállítások megrendezéséért.

Végül, de semmiképpen sem utolsó sorban köszönet illeti

Nagy Ákos
Németh-Giliszta-Attila
Füredi Krisztián
és
Pálos György
fáradtságos munkáját.

Most, hogy már több, mint egy hónap telt el a TMT óta, azt mondhatjuk számlákon vagy karosszékünkön hátradülve: jó bull volt.

Jó volt, mert az a benyomásunk az eseményről, hogy *történt* valami.

Jó volt, mert a "művészet" mint fogalom és mint gyakorlat még mindig képes vonzani egyeseket.

Jó volt, mert megjelent néhány *ifjú titán*, akiről korábban nem lehetett tudni, hogy ifjú titán.

Jó volt, mert a nagy eseménysorban létjogosultságot nyert a *minőség*.

Jó volt, mert sok *igazi* és *komoly* zene töltötte be az A/25-ös termet.

Jó volt, mert hallgatag fakultációk (kőfaragás, szövődinnyek) hangos sikert arattak.

Jó volt, mert a projektor *nem üres* képet vetített.

Jó volt, mert a színházi performance-hoz voltak *szereplők*.

Jó volt, mert jöttek *külsősök*, akik "nem középiskolás fokon...".

Jó volt, mert a TMT szervezői maguk mögött érezhették a Politechnikum morális támogatását, s egyes tanárok és diákok kétkézi segítségét.

Jó volt, mert a *közönség* jó volt.

Jó volt, mert Csoncsinak szép *hajgumi*ja van.

Jó volt, de...

De tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Nehogy azt higgye bármelyikünk is, hogy most már eljött a számlákon vagy a fotelekben történő elégedett hátradülések, összegzések, memoárfírások Időszaka. Sajnos még nem készültek el a babérkoszorúk s a márványmellszobrok, melyek Iskolapolgáraink örök dicsőségét hirdetik az utókor számára. Addig is, amíg szorgos kezek leszüretelik illetve megformázzák eme relikviákat, jöjjenek azok a munkás, szürke hétköznapiak, amikor lehet küszködni az anyaggal, klabálni, hogy ne gyere be, felvétel van!, összeragasztani a kettőtört márványlapot, nem fölkapcsolni a villanyt nagyítás közben, egyszóval "kivágni a magas C-t, ha arra sor kerül, azaz legyen mit kiállítani, bemutatni, eljátszani, levetíteni a II. TMT-n, 1995-ben.

Pálos György

KÉT TMT KÖZÖTT

Mottó:

Örülnek, kik láthatták,
Kik nem voltak, bánhatják!
(Na mindegy, ha már leírtam...)

A rövid történet:

Iskolánknak VAN videó-köre. Írtak is ki pályázatot, hogy legyenek filmek. Lassan, de folyamatosan érkeztek a pályaművek... Valamit kellett velük kezdeni.

Fővideósaink (Csoncsi és Pálos Gyuri, hátha valaki nem tudja...) úgy gondolták - szerencsére -, hogy ha már ennyit dolgoztak az alkotók, akkor ők is magukra vállalnak némi löcsöt.

Segítséget kértek és kaptak (N. Ákostól, F. Krisztiántól, N. A. Gilisztától...). Legyen egy jó esténk - gondolták, tették már így együtt -, és lett. Tizenhat film - így gondolkodtak - kicsit sok, ember nincs, aki végignézi. Hát legyen ez több, legyen ez más, mint pusztán mozil! - és más is lett.

Mondták: "Első Téli Művészeti Találkozó". Kicsit beképzelt elnevezésnek tűnt, de igazságtalan voltam. Az lett. Művészeti találkozó. Levelék, telefonok, faxok középiskoláknak, TV-nek, rádióknak... Kérték, hozzanak képeket, előadásokat, zenekarokat, kórusokat, és a végén minden lett... találkozó, mert több iskolából jöttek, művészeti, mert igazi, magas színvonalú produkciókból állt össze a program, téli, mert január 21-én volt ez a feledhetetlen rendezvény..., és első, mert ilyen még nem volt...

Hiszem, hogy lesz második is. Nem igaz, amit a közönyről mondani szokás itt a Politechnikumban Különben is, ilyet csak a közönyös emberek terjesztenek. De ez nem olyan nagy baj. Legrosszabb esetben Ők majd a "Másodikra" sem jönnek el, ahogy idén...

(Akiket érdekelt, mi történik itt, megtudhatták még a rádióból és a televízióból.)

Akik ezt sem látták-hallották, még mindig nem késtek le semmiről: Csoncsi archivál...)

Jó érzés volt ott lenni, és most jó visszagondolni. Köszönöm az érzést!

Tibor

SIRÁM B. L.-NEK

"TERMÉSZETESEN NYERTETEK!"

Olyan természetes, hogy mi néhányan valamit alkotunk. Megszokottá vált, hogy ha valamit csinálni kell, mi néhányan biztos ott vagyunk. Mindig. Ránk csak számítanak, mert már úgy megszokták, hogy mi néhányan aztán csináljuk. Csak egy dolgot felejtenek el azok, akiknek olyan megszokott, hogy mi néhányan teszünk valamit: néha megköszönni, hogy legalább mi, sokakkal ellentétben valami pluszt is nyújtunk, és nem csak iskolába járunk. Kérlek, kedves olvasó, ha már nem is csinálsz olyan látványos alkotásokat, mint mi néhányan, legalább ne vedd hozzánk öyön aluli megjegyzéseidet. Mert akármilyen furcsa, mi is, mindnyájan emberek vagyunk, és nagyon rosszul esik nekünk, ha nem kapunk mást az önzetlen munkánk után, mint egy rosszindulatú mondatot. Ezért kérek, ne növezz bennünk meg nem érdemelt kisebbségi érzést, ha már amúgy is mi néhányan kisebbségben vagyunk.

egy a néhány cselekvő közül
(Nagy Ákos)

Felhívás

a Politechnikum minden osztályához!!

a Poli-Szüli-Napi programsorozat keretében
osztályok közötti SZÍNHÁZI FESZTIVÁLT
 rendez.

Ha kedvet érzel egy színpadi produkció létrehozásához,
 beszéld rá osztályfőnökeidet és osztálytársaidat!

További részletek a

következő számaiban.

ÉPÍTÉSZETI KRITIKAI PÁLYÁZAT 1994

A magyar építőművészet szerkesztősége – a Fővárosi Önkormányzat támogatásával – kritikai pályázatot ír ki.

A pályázaton bárki indulhat még nem publikált, maximum 10 gépelt oldal (26 sor/55 leütés) terjedelmű kézíráttal. Közelmúltban épült házak vagy épületegyüttesek, esetleg szorosan az építészet körébe tartozó más jelenségek bírálatát várjuk a pályázóktól. A névalírással pályamunkák beküldési határideje: 1994. március 31. Cím: magyar építőművészet szerkesztőség, 1364 Budapest, Pf. 196.

A pályaműveket szakértő zsűri bírálja el, és döntésének eredményét a napisajtóban nyilvánosságra hozza. Valamennyi díjazott írás megjelenik a magyar építőművészet folyóiratban (és a legjobb írásokat felajánljuk közlésre más, nagyobb példányszámú és szélesebb közönséget célzó kiadványok számára is).

A művészeti kritika műfaján belül az építészeti kritika mintha nem is létezne, szinte csak apró fellángolásairól lehet beszélni. Ahelyett, hogy e lehetetlen helyzet okait próbálnánk boncolgatni, inkább e szerény versennyel teszünk kísérletet a közkeletű építészeti kritika felélesztésére. M. É. szerkesztőség.

SÍTÁBORI EGYPERCESEK

Szuper! Jövőre is találkozunk! (Tóth Csaba)

Én még nem voltam sítáborban, de ez a tábor a halottak alapján sokkal jobban sikerült, mint az előzőek. Nekem nagyon tetszett!!! (Fischl Ákos)

Kevés táborban éreztem ilyen jól magam! (Pápay Bálint, Gyula)

Bár a szállásunk színvonala messze alulmúlta az eddigieket, de ezt mind "feledtük", mikor az egészséges fáradtság vett rajtunk erőt, és kialudhattuk magunkat a teljesen mindegy, hogy milyen ágyban. Nagyon tetszett, örülök, hogy elmentem. Köszönök szépen mindenkinek mindent! (Símanó)

Szerettem itt lenni! (Csoncsi)

Öröm volt együtt lenni, még a jégkockás zuhany ellenére is! (Halu - alias Marc Girardelli)

Jó volt. (Nagy Szilvia)

Van-e jobb, mint Poligrának lenni? Végre egy tábor, ami-ben nem fárasztottuk egymást! (Szabó László)

Hogy milyen volt az idei sítábor, azt nem lehet leírni. Az biztos, hogy aki kihagyta, sokat veszített, mert nagyon jó volt. Remélem, jövőre is lesz! (Meskó Eszter)

Annak ellenére, hogy a szobánkban lévő kályha kigyulladt és füstölt, sőt ez a busz is zötyög, nagyon jó volt, de csak azért, mert én a profiknál sieltem. (Recsi)

Lajosnak: a poroltókhoz értek, a szekrényt pedig összeraktam, nem szétszedtem. A többieknek: a szlovák kályhák jópofa gázzal vannak előre töltve. Ébresztő: megy a kép! (Szmöre)

Nem volt rossz ez a tábor. De mint minden más, ez is lehet(ne) jobb. Majd jövőre. (Meglátjuk). - Talán el-költöznék a szlovákok. (Nagy Balázs)

Végül is egész jó volt. (Nagy Gábor)

Ha a szobában nem terjengett volna a kályhából áradó jópofa gáz, és nem ment volna a kép mindig, akkor tökéletes lett volna. Jövőre, veletek ugyanitt! (Balogh Zoltán)

Jobb volt, mint Dallasban. (Boby)

Szuper volt, jövőre is jövünk, de a zuhanyozáshoz jégcsákányt is hozunk magunkkal. Tetszeltek az oktatók esései, ha éppen mi is állva jöttünk le a lejtőn (és nem seggen csúszva). A sílift nem volt olyan labilis, mint tavaly, csak a lábszag volt elviselhetetlen a szomszéd szobában. A kajáról nem írunk. Jövőre folyt. köv.! (Macska, Zsuzsa)

Irtó fárasztó volt, baromira fájtak a lábaim, de legálább azt megtanultam, hogy hogyan kell lejönni a hegyről sílécce. (És egy-két eséssel??!!) Egyébként szuper volt!!! (Mogyoró)

Jó volt, mivel megismerkedtem közelebbről a sieléssel. A hangulat a tetőfokára hágott, a koszt diétás volt. Minden rossz, kényelmetlennek tűnő jelenséget a sielés

örömei ellensúlyozták. Remélem, jövőre is találkozunk.

(A szerző nem nevezte meg magát.)

Ismét fantasztikusat sieltünk! (S.R.)

Remek síoktatók voltak. Én nem szívesen hagytam volna ki. (Ez a szerző sem nevezte meg magát.)

Minden nagyon jól ment az első négy napon... Szombaton ugyanis észrevettem, hogy azidáig mindig fordítva csatoltam a léceket. Szombaton volt egy verseny... (F. Á. iGRic)

Rövid volt, kár lett volna kihagyni. (Magyar Péter)

Ez a sítábor egyszerűen fantasztikusan sikerült, a tanároknak kellemesen csalódtam! (Nóra)

Talán ez volt az egyik legjobban sikerült tábor. Nagyon jól éreztem magamat, és az edzésaim mindannyian. Ismét remekeltünk a sítáborban, estünk és neveltünk. (Móly)

Szerettem itt lenni. (Ráz a busz) (Csabi)

Hál Istennek idén a knédlit hanyagolták. (Dani) Szerintem szuper jó volt, sajnálhatják, akik nem jöttek. (Schindler Andi)

Autóbusz, Álmoság, Bár, Citromtalanság, Csokihegyek, Dinamika, Együttlét, El, Felvonó, Gítár, Gvakorlas, Hó, Izomláz, Javulás, Kártyázás, Lépcsőzes, Lyukasztas, Mókus, Napsütés, Nyugalom, Oktatók, Portya, Rizikó, Sielés, Száguldás, Tánc, Utálat, Ülőlift, Völgylab, Zene, Zsuga (Klein Tibor)

Minden kezdet nehéz... Jövőre veletek ugyanitt! (ugyanitt?) (Láng Kriszta)

Köszönöm mindenkinek - diákoknak, oktatóknak, tanároknak egyaránt - ezt a "felhőtlen" hét napot. (Rozs Gergely)

Mikor megyünk újra? (Jimmy)

Baromi jó volt! (Colin)

"Szép volt, jó volt, köszönöm, ennyi, nem lehetett volna jobbá tenni!" (Mányi Gergő)

Olyan jó volt, és olyan rossz, hogy volt, hogy csupán közhelyeket, banalitásokat tudnék kierőszakolni magamból. Nincs rá szavam. (Lala)

Köszönjük (először is) Szabó Laca tanár úrnak és S_Z_-nek a profi szervezést, az oktatóknak, hogy megtanítottak sielni, aztán MARTINNAK, hogy szép hely, a hónap, hogy volt, a NAP-nak, hogy a végén azért kisütött... (felhő, fenyő, macska, mókus, stb.)... és nem utolsósorban a tanároknak, diákoknak (és magunknak), hogy eltölthettünk együtt egy ilyen fantasztikus, felhőtlen (felhős) hetet! (Szilvi és Kriszta - ex-V. év)

A véleményeket lejegyezte: Láng Kriszta és Lala

A véleményeket összegyűjtötte: Lala

KANALAS GAME, LESŐHARCSA ÉS TÁRSAI, AVAGY HOGYAN ŪZZÜNK UNALMAT (S)TÁBOROKBAN?

A knédli, mentolos nápolyi, sztrapacska, savanyú joghurt és a szlovák konyha többi ínycsiklandozó csodája már elfogyott, de gyermek még az idő az izmok által hön áhított pihenésre. Mit tehetnek ilyenkor a pálya ördögei, hogy jól érezzék magukat? Játshatnak! Hogy mit? Íme:

Kanalas Game (6-13 személy részére) Hozzávalók: 1 pakli francia kártya, 5-12 db kanál

A játékosok körbe ülnek az asztal körül, a kanalakat - ameyből eggyel kevesebb van, mint játékosból, festői összevisszaságban az asztal közepére helyezzük. A paklit megtisztítjuk a felesleges lapoktól és a Jolytól. Mindenkire négy egyforma lapnak kell jutnia (pl. négy ÁSZ). Ez azt jelenti, hogy ha 13-an játsszák, akkor minden lapra szükségünk van, ha 12-en, akkor kivesszük a kettéseket, stb. Mindenkinek kiosztunk négy lapot, valaki háromig számol, háromra veheti fel mindenki a kártyáit. A játék célja az, hogy minél hamarabb összegyűjts négy egyforma lapot a kezében. Ezt úgy lehet megtenni, hogy háromra! mindenki egy lapot odacsúsztat a bal szomszédjának. Gyorsan felveszi a neki csúsztatott lapot. A számolást és a csúsztatást addig ismételjük, amíg valakinek össze nem gyűlik a négy egyforma lapja. Ekkor ugyanis a szerencsés játékos gyorsan elvesz egy kanalat középről. Erre mint az örült mindenki megpróbál egy kanalat elmarni. Mivel egy kanállal kevesebb van, mint ahány játékos, valakinek nem jut kanál. Ő kiesett. Ilyenkor ki kell venni egy kanalat és az összegyűlt négy egyforma lapot. A játék addig folytatódik, amíg egy játékos marad. Fontos szabály, hogy lehetőség van blöffölésre, ami azt jelenti, hogy bár még nincs meg a négy egyforma lap, a blöffölő játékos az asztalra csap - de nem a kanalakra! -, mintha kanalat akarva elvenni. Ilyenkor az esik ki - ha van ilyen -, aki elsőként vett el kanalat. A blöffölő játékos dolga figyelni, hogy ki volt az első. (A játékot Collin-nak köszönhetjük)

Lesőharcsa (6-8 játékos részére) Hozzávalók: 1 pakli francia kártya

A játékosok leülnek az asztal köré, egyenlő számú lapot kiosztunk közöttük. A lapokat anélkül, hogy megnéznénk, arccal lefelé mindenki leteszi maga elé. Mindenkinek választ a maga számára egy négyszótagos állatnevet. Ha minden játékos kiválasztotta a nevét, egyszer hangosan és érthetően elmondja a többieknek. A játék úgy indul, hogy az első játékos felfordít egy lapot a saját paklijából, úgy, hogy azt a többiek lássák meg először. Balra megy a kör, mindenki sorban felfordít egy-egy lapot. Érdekesé akkor válik a játék, ha valaki olyan lapot fordít fel, amilyenből már van egy az asztalon. Ekkor a két egyforma lap tulajdonosa gyorsan és érthetően megpróbálja kimondani a másik nevét. A többiek csendben vannak. A csatát az nyeri meg, aki előbb kimondja a másik nevét. A vesztes játékos a mindkettejük előtt felfordított kártyákat elteszi a saját paklija alá. Az győz, akinek először elfogynak a lapjai. A többiek addig folytatják a játékot, amíg két játékos marad. Fontos szabály, hogy ha valaki megszólal, aki éppen nem csatázik, vagy nincs is csata, úgy neki kell elvinnie az összes felfordított lapot. (A játékot Lajos mutatta be.)

A táborban játszottuk még Jimmy osztálykeretben is remek reflexjátékát, a Risk-et, Rabló Römit, sakkot, rugós focit, Monopoly-t angolul és néhányan a Bridge szabályaival is megismerkedtek.

A játékok kipróbálásához jó szórakozást kíván:

Döme

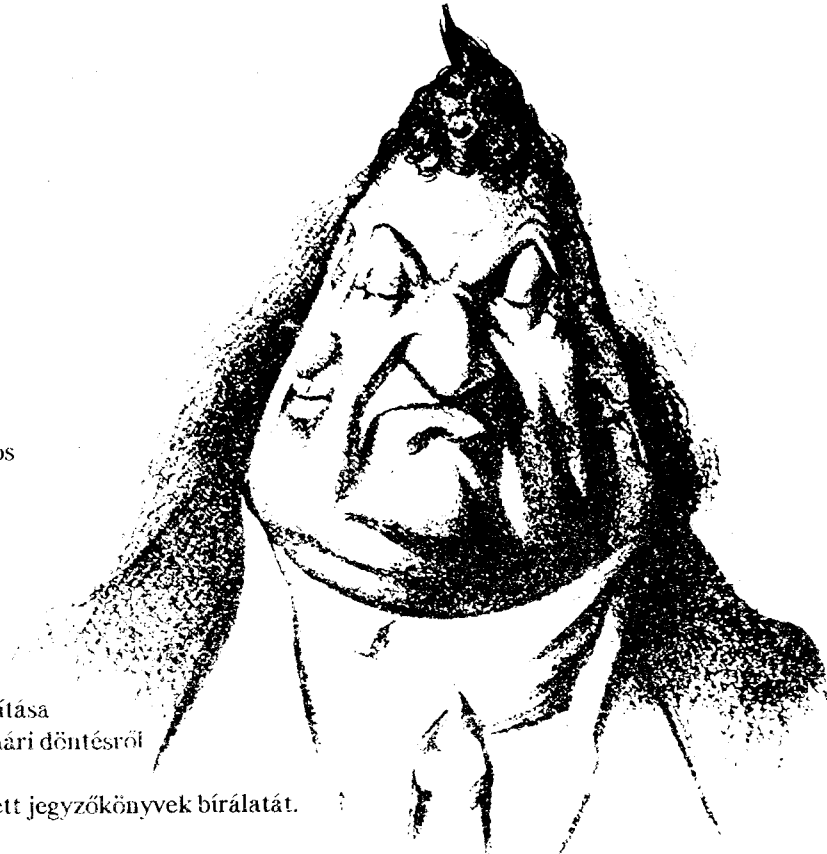
EMLÉKEZTETŐ

AZ ISKOLATANÁCS 1993. december 14. ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak:

diákok:	szülők:
Igric Siklósi Nóra	Pápay Kálmán
KáBé Budai Balázs	Pintye Istvánné
SzaDi Fehér Tamás	Kovács Gáborné
W Gulyás Emese	Balázs Éva
KáOszSebő Ferenc	Gyönyör Éva
KN Zelenyánszky Dávid-	
FH Váradi Péter	Solymosy Attila
JP Nagy Ákos	Farkas Antalné
MP Pintye István	-
V.évf. -	-

Tanárok: Horn Gábor, Krausz Katalin, Molnár Lajos
Levezető elnök: Pápay Kálmán

Az előzetes napirendi pontok a következők voltak:

1. Az ügyeleti rendszer
2. Az osztályidők rendje
3. A nyelvi órák kötelező látogatásáról
4. A kijárási tilalom felülbírálata
5. Az IT működési rendjének további pontosítása
6. Beszámoló a dohányzással kapcsolatos tanári döntésről

Az ülés még napirendre vette az IT ülésekről készített jegyzőkönyvek bírálatát.

1. Az első napirendi pontban, az ügyeleti rendszer kérdésében az előterjesztést az alábbi módosításokkal fogadta el az IT.

Az ügyeletos osztály feladatai

Az ügyeletos osztály az iskola gazdája két héten keresztül:

1, A kapunál reggelente (7.45-től 8.15-ig) biztosítja a jelenléti ív korrekt kitöltését. (3 fő: évfolyamonként 1-1) Fogadja, útbaigazítja az idegeneket.

2, A termekben és a folyósokon ellenőrzi a tisztaságot, a szellőztetést; (ha majd lesznek növények, meglocsolja azokat); a balesetveszélyes helyzeteket igyekszik elhárítani, ha rongálás történt, segít a romok eltakarításában és szól az ügyeletos tanárnak. Figyelmezteti a szaktanárt az óra végi teendőire. A termék tisztaságáért az adott tanár és a bent lévő gyerekek felelősek, az ügyeletos csak ellenőrzi azt. (Célszerű minden teremhez ügyeletost kijelölni!)

3, Az ebédeltetésnél biztosítja a kultúrált várakozást, ill. azt, hogy minden étkező hagyjon rendet maga után (mindkét ebédszünetben 3-3 fő).

4, A tanítás végén az egész épületet végignézi, regisztrálja az esetleges hiányosságokat, meghibásodást - az ügyeletos tanárral együtt (1 fő).

Az ügyeletos tanár és az ügyeletvezető 7.45-re érkezik. Az ügyeleti időszakban folyamatosan tájékoztatják a hiányosságokról az érintetteket. Két hét után általános tapasztalat-átadás szükséges.

5, Az ügyeleti idő alatt törekedjen minden osztály valamilyen - az egész iskolát érintő - programot megszervezni (kirándulás, diszkó, iskolai ünnepély, előadást, sportverseny, stb.).

6, Az ügyeletosok gondoskodjanak arról, hogy az aktuális információk mindenki számára elérhetők legyenek. (Az ügyelő tanárok és diákok nevei kerüljenek ki a falújságra, a helyettesítés is legyen egyértelmű; a programokat hirdető plakátok elkészítése, elhelyezése /ill. az elavult hirdetések eltüntetése/ szintén ügyeletosi feladat).

- Praktikus lenne, ha az ügyeletosok valamilyen megkülönböztető jelet viselnének.
- A működő ügyeleti rendszer fölöslegessé teszi a hetesek munkáját.
- Ha valamilyen "közmunka" adódik, az ügyeletosok segítségül hívhatók legyenek!

Az ügyeletes tanár feladatai

- Reggel 7.45-re érkeznek.
- Reggelente kinyitja a termeket (a zárt termek és a könyvtár kivételével).
- Gondoskodik a szükséges helyettesítésről.
- A napközben felmerülő problémákat orvosolja, "cirkál".
- Ebédeltet.
- A tanítás végén ellenőrzi az épületet.
- Gondoskodik a délutáni programok felügyeletéről.
- Mindenről tud, ami az ügyeleti ideje alatt az iskolában történik; (szinte) mindig kéznél van.

A fentiek alapján a tényleges felelősség

- az iskola egészéért az ügyeletes tanáré;
- az ügyeletes gyerekek munkájáért az ügyeletesek osztályfőnökeié;
- a tantermek állapotáért az ott tanító szaktanáré.

II. A második napirendi pontban, az osztályidők kérdésében az alábbi döntés született:

Havi 3 osztályidő kötelező, de a maximum 60 perces óra két részre bomlik: az információs sávra (tanár és diák egyaránt informálhat), és az ún. beszélgetés/megbeszélés részre. Az információs sávban a részvétel mindenkinek kötelező. A megbeszélés tárgyától, fontosságától függően az osztály minden alkalommal szavazással dönt arról, hogy kötelező-e a részvétel az osztályidőnek ezen a részén is (a tanároknak is egy szavazata van). A többségi döntés mindenkire nézve kötelező.

III. A harmadik napirendi pont, a nyelvórák kötelező látogatása az IT szerint szakmai kompetencia. Az Iskolatanács véleményezési jogát szakmai kérdésekben fenntartja. Ezért kötelezi a pedagógusközösséget arra, hogy a szakmai döntéscsit is úgy készítse elő, hogy a másik két érintett oldalnak is legyen ideje, lehetősége a javaslatot véleményezni.

IV. A kijárási tilalommal kapcsolatos indítványt a diákok visszavonták.

V. Az IT működési rendjére vonatkozó diák-beadványt elfogadta a tanács. A döntés értelmében elegendő egyetlen érdekelte oldal többségi támogatása ahhoz, hogy egy kérdés az adott vagy a következő IT ülésen napirendre kerüljön. Az IT minden ülése végén dönt a következő ülés napirendjéről.

VI. A dohányzásról szóló tanári döntés ismertetése nagy vitát váltott ki. Az IT úgy foglalt állást, hogy a szankciók kidolgozása nem szakmai-pedagógiai kérdés. Ennek ellenére a már - a pedagógus közösség által, az IT mellőzésével - meghozott szankciórendszert a következő ülésig érvényben hagyta azzal, hogy a következő ülés a dohányzással kapcsolatos szankciókról tárgyaljon, s ehhez addig a szülői és diákololdal kidolgozhatja javaslatait. Az IT felkéri az iskola pszichológusait arra, hogy ezen napirendi pont tárgyalásakor legyenek jelen.

VII. Végül az IT nem döntött az ülésekről szóló jegyzőkönyvek, illetve emlékeztetők megváltoztatásáról. Egyben úgy határozott, hogy a mindenkori levezető elnöki oldal készítsen emlékeztetőt, s azt a másik két oldal egy-egy képviselőjével hitelesíttetnie kell.

A következő ülés (1994. február 8-án 1/2 5-től az A/22-ben) napirendje:

- 1, A dohányzás szankciói (pszichológusok meghívása)
- 2, Az Iskolabírószék beszámoltatása (iskolabírók meghívása)
- 3, Az SZMSZ-tervezet megbeszélése

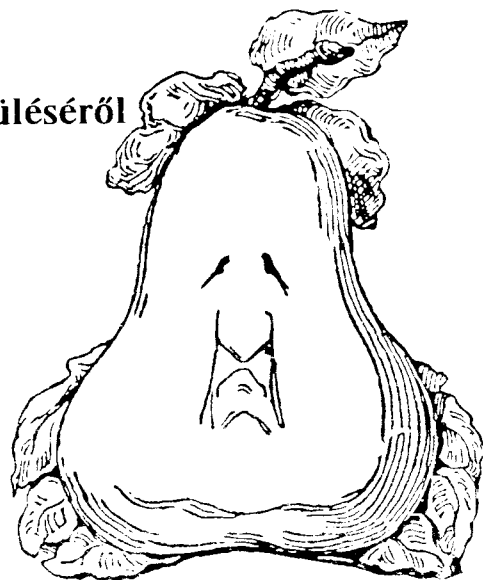
Budapest, 1993. december 15.

Krausz Katalin

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 1994. február 8-i üléséről

Jelen voltak	diák	szülő
iGRic	Siklósi Nóra	Pápay Kálmán
KáBé	Budai Balázs	Pintye Istvánné
SzaDi	Wilheim Dániel	-
W	Gulyás Emese	Balázs Éva
KáOsz	Sebő Ferenc	Gyönyör Éva
KN	Zelenyánszky Dávid	Tóth Gusztáv
JP	Nagy Ákos	-
MP	Leszák Melinda	Gellért Viktória
FH	Váradi Péter	-

Tanárok: Krausz Katalin, Molnár Lajos

Meghívott vendégek: Bágyi László, Boros András, Czibor Erzsébet, Schindler Réka

Továbbá: Pintye István (MP)

Az ülésen a következő napirendi pontokról esett szó:

- az Iskolabíróság beszámolója;
- a dohányzás szankciórendszerének felülvizsgálata;
- az ügyeleti rendhez csatolt kiegészítő javaslat.

Az Iskolabíróság beszámolóját (ld. a Bírósági hírek rovat után!) s ezzel együtt a Bíróság tagjainak megválasztására tett javaslatokat is megszavazta (16 igen, 4 tartózkodás) az IT. A dohányzás szankciórendszerével kapcsolatban az IT 19 igen, 2 nem szavazattal elfogadta az alábbi határozatot:

- a Huhogás vizsgálja meg újra a szankciókat;
- induljon együttes, tanár-diák kampány a dohányzók leszoktatására;
- szakértő jogász véleményét kérje ki az IT arról, lehetséges-e külön helyiséget, területet biztosítani a dohányzóknak.

Az ügyeleti rendszerhez csatolt kiegészítést* a testület 17 igen, 1 nem szavazattal, illetve 1 tartózkodással elfogadta. Az alábbi, az IT ügyrendjére vonatkozó döntések születtek:

- nem a diák, szülő vagy tanár oldalak, hanem az egyes résztvevők kapnak a vitában szót; (10 igen, 9 nem)
- a hozzászólások időtartamát 1 percben határoztuk meg (17 igen, 2 nem).

A következő IT ülés 1994. március 8-án, kedden 1/2 5-kor lesz a könyvtárban. Napirendjén az SZMSZ (szervezeti és működési szabályzat) szerepel. Abban az esetben, ha a jogi szakértő véleményét sikerül megszerezni a dohányzással kapcsolatban, akkor ez az ügy is sorra kerül.

Budapest, 1994. február 10.

Krausz Katalin

* Kiegészítés az ügyeleti anyaghoz

„Még a tavalyi év során felmerült, hogy az ügyeletes osztályokat azzal lehetne ösztökélni az igényes, szellemes ügyeletezésre, ha versenyt hirdetnénk. Ennek végiggondolása, eldöntése, nyilvánosságra hozatala, a díjazás kitalálása, kivitelezése az IT hatáskörébe tartozik.”

Molnár Lajos

A DOHÁNYZÁSRÓL

(a pedagógusközösség által elfogadott anyag, tervezet)

A pedagógusközösség a hatályos Köznevelési Törvénynek megfelelően, a szülők jelentős részének határozott kívánságát figyelembe véve felújítja, megerősíti "hadjáratát" a dohányzás ellen. A kampány egyik része az iskolában dolgozók, illetve a látogatóként megjelenő vendégek dohányzásának száműzése a gyerekek által is "használt" légterekből. Ugyanakkor ezzel együtt még következetesebben fogjuk kezelni a diákok dohányzással kapcsolatos ügyeit.

A pedagógusközösség újra kinyilvánítja, hogy a diákok számára az iskola területén minden időben, a tanítási idő alatt mindenhol (tehát a testnevelésórára való közlekedés alatt is), továbbá iskolai rendezvényeken tilos a dohányzás.

Ezen szabály betartására a következő eljárást dolgoztuk ki és léptettük életbe:

1. Amennyiben első alkalommal szegi meg egy diák a dohányzással kapcsolatos szabályokat, az osztályfőnököknek beszélniük kell az érintett diákkal, annak szüleivel és tájékoztatniuk kell az Iskolabíróságot.

2. Ha valaki másodszor "esik bűnbe", akkor a szülő és az Iskolabíróság újbóli tájékoztatása mellett osztálykeretben kell tárgyalni az ügyet.

3. A harmadik eset az Iskolabírósághoz benyújtott feljelentést vonja maga után. **A pedagógusközösség a Bíróságtól nagyon súlyos - akár a legsúlyosabb - büntetést fog kérni.**

Sajnos

van egy lista. Nem nagy öröm látni. Arról beszél, hogy hányszor szegtétek meg a dohányzás tilalmáról szóló szabályokat. Az én sanyarú tisztem regisztrálni a vétéseket. Most közreadom mindnyájunk okulására, néhány embernek pedig bizony erőteljes figyelmeztetésül.

Apropó: miért is nem lehet betartani egy ilyen nyilvánvaló - s bizony fenyegetően komoly - szabályt?

Egy alkalommal vétett:

Bálint Anca
Balogh Zoli
Bárány Miklós
Csikvölgyi Barbi
Dudás Levente
Drozdik Zsuzsa
Kristóf Krisztián
Nagy Feró
Nagy Szabolcs
Németh Attila
Papp Viktor
Péter Boldizsár
Schidlik Balázs
Soós István

Két alkalommal hibázott:

Gyurics Balázs
Miklós Anca
Pintér István
Szokolai József

Három alkalommal bukott le:

Aubel Levente

Pest, 1994. febr. 18.

Az Iskolabíróság titkáráként: Bágyi László

A szerk. megjegyzése

A döntés érvényben van, a dohányosok és a "lebukók" száma viszont nem csökken. Tehát a probléma nem oldódott meg.

Nem lehet az IT és más fórumok idejét kizárólag a dohányzás ügyének szentelni, ezért egy önkéntes - diákokból, tanárokból és esetleg szülőkből álló - csoport fog a jövőben ezzel a kérdéssel foglalkozni - egyelőre döntéshozó jogkör nélkül. E bizottság tagjai: Váradai Sneci, Gulyás MSE, Jakab Judit, Müzli és PG.

Fehér Tamás oldala

A TESIRŐL

POLIDRÁMA?

avagy a demokrácia Politechnikum módra
sokadik felvonás

Tanár: Úgy gondoltuk, gyerekek, a probléma mellett csak úgy nem mehetünk el. Szeretnénk megbeszélni veletek, hogyan lehetne csökkenteni a bukások számát?

Diák: Legyen több pótvizsga-lehetőség.

Tanár: ...Technikailag megoldhatatlan!

Diák: De...

Tanár: Most így nem tudok konkrét választ adni, ugyanis meg kéne beszélnem a kollégákkal, de valószínűleg nem lehetséges. Különben is, ez tisztán szakmai kérdés! Azon túl, hogy szerintünk alapvetően fegyeim: problémáról van szó. Bár ti ezt még nem érthetitek, de vannak bizonyos alapvető követelmények. Bennetek van a hibát! Egyébként nem tudom, mit akartok még, hiszen a többi iskolához képest még így is...

Diák: Akkor meg minek kérdezték meg minket?

Tanár: Elmondanánk, hogy mi egy liberális iskola vagyunk, és mi alapvetően párbeszédre törekszünk a diáksággal, de ez csak a te egyéni véleményed! Biztos vagyok benne, hogy a többség egész mást akar, mint te. Más javaslat van-e?

Diák: Menjünk haza!

Tanár: Az előbbi beszólásokkal is azt bízottátok, hogy nem vagytok tárgyalóképesek! Nem értjük, miért van ez a passzivitás a részletekről? Ugy gondoljuk, hogy e probléma mellett csak úgy nem mehetünk el, ezért a jövő héten ismét rendkívüli fórumot hívunk össze, hogy megbeszéljük, miért van a diákok részéről ez az általános passzivitás? Na menjetek haza, ne is lássalak titeket!

Diák: Na végre...

Sok mindent nem értek. Például azt sem, hogy a T.T. miért szüntette meg a két évig nagyon jól működő relaxáció és gimnasztika anyagrészeket, amelyek szerintem igen fontosak és hasznosak voltak. A "legzseniálisabb" ötlete T.T.-nek mégis az volt, hogy a szabadsávokat minimálisra csökkentette. Ezzel biztosították, hogy minél kevesebbszer legyen olyan tesióra, amit kedvünk, igényeink szerint töltünk el, ahol tényleg azt csinálnánk, amit MI szeretnénk. Amikor év elején egyes diákok felháborodásukat fejezték ki a döntés miatt, akkor az illetékes testnevelők szó szerint ezt válaszolták:

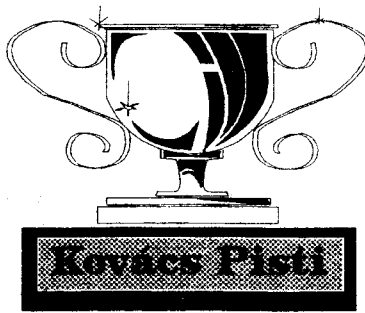
- Ez tisztán szakmai kérdés, ezt mi jobban tudjuk, és ne is próbáljatok meg bele szólni, mert lesöprünk titeket!

Ebben az egy mondatban - azt hiszem - minden benne van, ami a T.T. hozzáállását illeti. Ezek után még csodálkoztak, hogy a testkultúra tantárgyfelelősök egyből a Huhogáshoz fordultak ekeseredésükben. Magam is megdöbbenem azon, hogy az aláírókat a petíció átadása utáni napon egyes testnevelők úgynevezett "négy szem-közi" beszélgetésre invitálták ebédszünetekben, vagy óra után, ahol egy kisebb fejmosást kaptak szegény tantárgyfelelősök azért, mert alá mertek írni egy jogos érveket tartalmazó tantárgyfelelősi petíciót. Nem csoda, ha ezek után a kellemetlenségek után a tantárgyfelelősök nem mertek, nem akarták többet a témáról nyilatkozni. Nem azért nem válaszoltak Önöknek, kedves testkultúra tanárok, mert elfogadják az önök igazát, hanem azért, mert belátták, hogy önök javíthatatlanok! (sajnos)

A decemberi testkultúra fórumot követő napon X testnevelő (nevét tapintatosságból nem közlöm) az úszás órán hasba vágta az egyik diákot, mert az rágózott. Az meg a rágót persze ott helyben lenyelte ijedtében. Egy másik diákot pedig ki akart zavarni igazolatlan órával, mert nem jól végezte a csípőforgatás gyakorlatot. Jó lenne, ha nem lennének többször ilyen jelenetek az órákon. Azt sem értem, hogy miért akarják mindenkire rákényszeríteni a tanárok a sportolásra alkotott felfogásukat. Szerintem ugyanis ők azt akarják tüzzel-vassal belénk nevelni, hogy a SPORT=önkínzás (hajítás, izzadás, nyomulás, küzdés, stb.). Amíg ebben a felfogásban élnek, addig soha senkivel nem fogják a sportot megszerettetni, csak az ellenkezőjét érik el vele. Elsősorban ezen a felfogásukon kéne változtatniuk. A másik észrevételem az, hogy meggyőződésük, hogy csak az az "igazi sport", amit ők mondanak, ha bármelyik diáknak más elképzelése, javaslata van, akkor egyből közlik demagóg szemléletüket a testkultúra oktatásáról. Nekünk diákoknak, meggyőződésem szerint, jogunk van úgy sportolni, hogy az nekünk is jó legyen, mindenkinek a képességei szerint. A T.T. erre azt mondja, hogy ez szakmai kérdés, én pedig azt, hogy szakmailag nem értek egyet velük.

Maradok tisztelettel

TANULSÁGOS TÖRTÉNET

-RŐL

**aki 1996-ban fog a Polltechnkumba járni,
és előző iskolájában a testnevelés volt a kedvenc tantárgya**

Kovács Pistinek nagyon megtetszettek azok az ígéretek, amelyeket a továbbtanulási tanácsadóban a POLI-ról olvasott, ezért úgy döntött, hogy ebbe a suliba fog járni. Mivel K.P. okos kisfiú volt, ezért gyorsan fel is vették.

Azonnal rájött, hogy becsapták, de igyekezett jól érezni magát. A legtöbb gondja először nem is testkultúrával volt, bár a hiányzási rendszerről készült kiadványt (Molnár Lajos és Szabó László szerzőpáros adta ki 1995-ben. Címe: "A testkultúra szabadsáv- és szabad hiányzás rendszeréből - Röviden". A könyv 500 oldalas, és már csak a bevezetőben több volt a matematikai képlet, mint a betű) K.P. nem olvasta végig. Ugyan minden testkultúra órára bejárt (naponta 3 teszi, első és utolsó óra úszás - az egyik hajnali 3-kor, a másik pedig az utolsó órát nyújtja a duplájára), lassan gyűltek az igazolatlan órái. Gyűltek, halmozódtak. Miután a tárgyaláshoz szükséges 6 igazolatlan összegyűlt, K.P. el volt szomorodva, de megmagyarázták neki, hogy miért kapta őket. (Kettőt óra alatti csúnyán nézésért, egyet azért, mert két csik volt a tornacipőjén egy helyett, a maradék hárommal a tanár nem tudott elszámolni, de ez nem zavart senkit.)

K.P.-t felmentette a bíróság, megkapta a Legsúlyosabb Büntetést, (Felfüggesztett Bjnyebjnye) és tovább élt a POLIBAN. Egy nap reggelén arra ébredt, hogy leszakadt a bal keze. Felmentést kért testnevelésből, és a tanár mérhetetlen jóindulatának köszönhetően megkapta a részleges felmentést. Igaz ugyan, hogy miközben a plusz köröket futotta (amíg a többiek fekvőtámaszt nyontak), leszakadt a másik keze is, ez azonban nem zavart senkit. Aznap felmentették a félkezes súlyozás alól is, a HyperKarate edzésen pedig elég volt, ha csak rúg, ütnie nem kellett. Az úszás alól nem kapott felmentést, hiszen tempózni még tud - a fülével meg megtanulhat gyorsúszni is, csak hozzáállás kérdése. K.P. két lábát másnap levágta egy villamos. Teljes felmentést kapott az úszás alól, ami azért nagy dolog, mert ilyen 1994 óta nem történt ebben az iskolában. Azonban a szemkörzéses, fejkörzéses, törzsdöntés stb. feladatokat természetesen még csinálnia kellett - a lábából spriccelő vért büntetésből óra után neki kellett felnyalnia. K.P. másnap a villamoson szívrohamot kapott. Utolsó hírünk az volt róla, hogy a fejét focilabdának hasznosították, a többi testrészéről nincs hír. Hiszen a sportban nem ismerünk tréfát.

Sebő Fery

U.i: Lapzárta után érkezett a hír, hogy K.P.-nek az automatikus kicsapáshoz szükséges 7 igazolatlanja összegyűlt, mert a legutóbbi szabadon választott foci órán nem jelent meg teljes egészében. A bíróság az ügyben nem foglalt állást, annyit tudunk, hogy jelenleg is egyre feljebb és feljebb viteli bíróságokra utalják az ügyet.

U.i. 2: K.P. a Legfeljebbviteli Legbíróságon sem jelent meg, ezért Post Humus Kirúgással és Halmazati Szivatással sújtották.

Kedves Feri és Tamás!

Úgy véljük, hogy írásaitok nem a velünk való kapcsolatfelvételt, nem az álláspontok közelítését célozták meg, - természetesen jogotokban áll akár biztosnak is lenni a mi "javíthatatlanságunkban", "párbeszéd-képtelenségünkben". Ha Ti és mi egyaránt tévedtünk volna és mégis tudnánk beszélni érseitekről, problémáitokról, örömmel állunk rendelkezésetekre.

Tisztelettel:

Haluszka Tibor
Molnár Lajos
Szabó László

Fogas-kérdés*

Álmos, nyűgös, nedves reggel. Bedagadt szemmel tapogatom a falat valami kiálló tárgyat keresve, mely beleillik kabátom akasztójába.

Nofene.

Újra próbálkozom. Kezd a kabát nehéz lenni. Kudarc. Csak falas lesz a kezem. Vagy... kezés lesz a falam? Jaj... Ehhez most álmos vagyok.

De azért elgondolkodom: hova lett az a rengeteg fogas?

Talán a legközelebbi YE vásáron az egyik vállalat nagy tételben fog fekete fogasokkal kereskedni. Vagy H. Hogan éjjelenként azzal szórakozik, hogy a Poliban tépkedi a fogasokat.

Egyelőre sajnos maradnom kell a "fogas előtti" korszak jól bevált technikájánál: széktámla, ablakzsanér vagy kilincs, esetleg egyéb kiálló bütyök az álmos reggelek puhatólódzásában.

Szmöre - W

Kedves Barátom!

Meglehetősen bizarrul mutatkoztál be nekem. bevallom, megrémisztettél. Miután észrevettem elvetemült tetteidet, arra gondoltam, bizonyára családi állapotod nem engedte, hogy kiviseld szádat, és el/kölcsönkérj tőlem tornacipóm és a melegítőm. Hidd el, ha kérted volna, odaadom!

De nem kérted, és így nem adhattam. Némi bosszankodás után rosszabbal feltételeztem rólad. Nem a szükség, hanem a "jóindulatod" vitt rá tetteidre. Mert hisz kinek kénc egy 44-es, büdös, lyukas le caf cipő, valamint egy XXL-es izzadt, márkátlan melegítőnadrág? Senkinek.

Ha az volt a célod, hogy kicsinyes bosszúd így éld ki rajtam, akkor azt kell hogy mondjam, nem érted el azt, amit akartál. Csak nevetni tudok az eseten és RAJTAD. Kellemetlenséget csak az okoz számomra, hogy nem bízhatom a társaimban, és ezután kénytelen vagyok állandóan hurcolni a cókómókomat. De hát így jár az, aki a dühöngőben hagyja a tornacuccát.

Üdvözlettel:

Úgy is tudod ki

U.i.: Amíg el nem felejttem: jól mosd ki a cipőm és zoknival hordd! Mostanában sokat viszket a talpam. Ha már egy cipőben járunk, legalább ne okozzon ez az apróság kellemetlenséget.

* Vallomással tartozom: Szmöre ezt a cikket január közepén nyomta a kezembe. Az előző Poligráf különszám volt, a közéleti írások - így ez is - kimaradtak belőle.

A "fogas-kérdés" azóta megoldódott. Nem azzal, hogy enyhült volna az idő, és nem kell kabátot hordani, hanem mert visszakerültek a - most már atombiztos - akasztók a helyükre. (Bízom benne, hogy mire ez a szám megjelenik, még mindig lesznek fogasok, és soha többé nem lesz a fal Szmörös.)

Iskolabírószági határozatok

Tárgyalta: Nagy László, Balogh Zoltán, Bágyi László 1994. január 11-én.

Kovács Róbert (FH) ügye

Tényállás: Osztályfőnökei bejelentették, hogy Robinak 1993. november 9-ig húsz igazolatlan órája gyűlt össze. (Az Iskolabírószág már kitézte egyszer az ügyet tárgyalásra, de akkor Robi betegsége miatt elmaradt.) 10 igazolatlan óra testkultúra-órái hiányzásokból, valamint reggeli késésekből jött össze, 2 tanítási napról pedig nem, illetve elfogadhatatlanul későn hozott igazolást Robi (akkor is csak felében jó dátummal). November 9. és a mai nap közötti időszakban 1 igazolatlan órát gyűjtött össze.

Tárgyalás: Robi a tényeket nem vitatta, súlyos következménynek vélte azonban a lustaságából, hanyagságából, valamint pontatlanságából (értsd: időben be nem mutatott igazolás) összejött tíz igazolatlan órát. Jelen levő osztályfőnöke, Hana Péter elmondta, hogy Robit általában jellemzi valami érthetetlen lezserség, érdeklenség.

Határozat: A Bírószág némi javulást lát Robi hozzáállásában, de igen riasztónak véli a 21 igazolatlan óra tényét. Ezért:

1. Robit szigorú figyelmeztetésben részesíti;
2. kötelezi arra, hogy a holnapi naptól minden tanítási napon 1994. február 11-ével bezáróan reggel 8 óráig erjen be az iskolába. Beérkezését nem ő, hanem a titkárság regisztrálja az időpont feltüntetésével. A 8 és 8.15 közötti sáv tehát Robi számára extra késési sáv, melyért 1/3 igazolatlan órát kap. Ha 8.15 után érkezik, akkor 1/3-dal több a büntetése, mint eddig.

3. Ha a kimért időszakban háromszor vagy annál többször érkezik meg nem engedhetően 8 óra után az iskolába Robi, akkor:

- a, a 2. pont rendelkezését az egész tanévre érvényesnek kell tekinteni;
- b, az osztálynak kötelező büntetésben részesíteni őt;
- c, az osztályfőnököknek a késésekről, valamint a büntetésről értesíteniük kell az Iskolabírószág koordinátorát.

A határozatok ellen 15 napon belül fellebbezni lehet.

Budapest, 1994. január 11.

Pozsonyi Máté ügye

Tényállás: Mint azt a tárgyalás kezdetekor Varga Adrienne újra elmondta, Máténak 1993. december 9-ig 15 igazolatlan órája gyűlt össze. 5 azért, mert Y. E. vállalatuk ügyeiben dolgozva ugyan, de lógtak az iskolából, a továbbiak zöme pedig kisebb-nagyobb késések eredménye.

Tárgyalás: A fenti tények megerősítése után a Bírószág még azt tudta meg lényeges információként, hogy december 9. óta nincs újabb igazolatlan órája a tanulónak, sőt mind Varga Adrienne, mind a diákok nevében hozzászóló Fehér Tamás úgy látja, hogy Máté hozzáállása sokat javult az utóbbi időben.

Határozat: A tényeket mérlegelve, az osztályfőnök szerinti javulást tekintetbe véve az Iskolabírószág Mátét figyelmeztetésben részesíti.

Emellett felhívja az osztályfőnökök figyelmét arra, hogy ha mégis problémák adódnak Mátéval (jelesül: újra igazolatlan órákat gyűjt be), akkor - ha indokoltnak és érdemesnek tartják - a 25. igazolatlan óra begyűjtése előtt is fordulhatnak a Bírószághoz.

Az Iskolabírószág nevében **Bágyi László**

Tisztelt Iskolapolgárok: Diákok, Szülők!

Az utóbbi időben megszorított igazolatlan mulasztások elkerülése végett ismételtén tájékoztatjuk az Iskolapolgárokat a hiányzásokra és azok igazolására vonatkozó szabályainkról:

Ha valaki betegség miatt mulaszt, a szülőnek a hiányzás első napján értesítenie kell az osztályfőnököt a hiányzásról. Azon a héten, amikor a felépült diák újra iskolába kezd járni, kell az orvosi igazolást - melyet a szülőnek is alá kell írnia - az osztályfőnöknek leadni. (Háromnapos vagy annál rövidebb betegség esetén elegendő a szülő írásbeli igazolása.)

Ha a hiányzás oka nem betegség, hanem valamilyen - előre tudható - családi ok vagy egyéb, ezt a szülőnek előzetesen meg kell beszélnie az osztályfőnökkel. Váratlan esemény esetén pedig a hiányzás első napján kell betelefonálni az iskolába.

Kérjük iskolapolgárainkat, hogy ezeket a rendelkezéseket a továbbiakban még következetesebben tartsák be, hadd csökkenjenek az osztályok, osztályfőnökök, illetve az Iskolabírószág - igazolatlan mulasztásokból eredő - kényszerfeladatai.

BESZÁMOLÓ AZ ISKOLABÍRÓSÁG 1993 ÁPRILISÁTÓL 1994 JANUÁRJAIG TARTÓ MŰKÖDÉSÉRŐL

A megtartott választások után 1993 áprilisában felállt az új Iskolabíróság. Természetesen ezt megelőzte az Iskolatanács ülése, melyen elfogadta a Bíróság beszámolóját működéséről, valamint a bíróválasztás tervezetét.

Néhány ügy tárgyalásával már áprilisban megkezdte tényleges működését a Bíróság, ezzel együtt próbálta meghatározni ars poeticáját. (Utóbbi dokumentumai megtalálhatók a Poligráf 1993/11. számában.) Lényeges szervezeti változásokat nem vezetünk be, bár a működés hatékonyabbá és gyorsabbá tétele érdekében létrehoztuk az iskolabírói titkár funkcióját mind a diák, mind a tanári oldalon.

I. Számok és tények

1. Hat-hat bírót adott a szülői és a diák oldal, négyet a tanári. Eltekintek a nevek felsorolásától, a tárgyalási határozatokban mindig megadjuk a Bíróság összetételét. A tanári oldal Veres Gábort csak a feljebbviteli ügyek tárgyalására kérte fel, a másik két oldalon nem választottunk állandó tagot a felsőbb szintre. A kialakult belső szabályok szerint, lehetőség szerint arányos munkamegosztásban szerveztük s vezettük le a tárgyalásokat.

2. Működésünk 8 hónapja alatt 14 ügyet tárgyaltunk első fokon, kettőt feljebbvitelen. Volt természetesen olyan is közöttük, melyben több diák és tanár is érintett volt. Az utóbbi időben a hasonló ügyeket (főleg az igazolatlan órák ügyeit) megpróbáltuk összevontan tárgyalni. Minden mélyebb következtetés levonását mellőzve, csupán összevetésül elmondható, hogy az "első" Iskolabíróság ideje alatt 19 ügy volt 16 tanítási hónap alatt.

3. Az utóbbi 9 hónapban is a precedenselv alapján működtünk, s ennek megtartását gondoljuk a jövőben is - bár működését majd az új összetételű Bíróság fogja szabályozni.

4. A teljesség igénye nélkül néhány példa a bírósági bejelentésekből: a számítógépek megengedettől eltérő használata; az informatika munkacsoport vizsgája elleni panasz; minősíthetetlen órai magatartás; lopás; kábítószer-birtoklás; 25 órát meghaladó igazolatlan mulasztás. A legtöbb munkát a Bíróságnak a 15 órát meghaladó igazolatlan mulasztások adják. Mint a fentiekből is kiderül, ebben az évben előfordult - első ízben -, hogy diákok adtak be keresetet tanárok ellen.

5. Működésünk alatt nem zártunk ki senkit az iskolából, ugyanakkor született felfüggesztett kizárás. A figyelmeztetéstől a szigorú megrovásig, a közügyektől való eltiltástól, viselt tisztségtől megfosztástól az Iskolabíróság előtti kéthavonta történő beszámolásig róttunk ki büntetéseket - hogy szintén csak ízelítőül megemlítsék néhány büntetésfajta. Volt szerencsésebb eset is, ekkor a "peres" feleket egymással lefolytatandó tárgyalásra köteleztük.

II. Problémák

Működésünk közben számtalan kérdés vetődik fel, újfent csak ízelítőül felvillantok kettőt ezekből.

1. Tartható-e a precedenselv? Alternatívája: kimunkált házirend, etikai kódex - a vétségekhez megfelelő szankciók hozzárendelésével.

2. A 15. igazolatlan óra "begyűjtése" után automatikusan Bíróság elé kerülnek a diákok. Sajnos, várhatóan tömegesen. Nem jelenti-e ez a Bíróság működésének leértékelődését?

III. Feladatok, tervek

1. Aktuálisan alapvető feladatunk létrehozni a következő 12 hónapra felálló Bíróság megválasztásának módját. Ezért, amellet, hogy kérjük beszámolónk elfogadását, kérjük a választás mikéntjére vonatkozó javaslatunk jóváhagyását is. Tervezetünk a következő:

a, az Iskolabíróság változatlanul két szinten, háromoldalú bírói karral működik, ezért

b, a tanári oldal 4 főt, a diákok 5 főt, a szülők szintén 5 főt delegálnak, akik megválasztása a következőképp történik:

- a Huhogás választja a 4 tanárbíró (ennek módjáról, megkötéseiről a létrehozandó Iskolabírószági szervezeti és működési szabályzatnak kell szólnia)

- a leköszönő Bírószág diák- és tanárbírói tevékenységük zárásaképpen kisorsolják, hogy a következő időszakban mely osztályok adnak diák- és szülőbírókat; minden évfolyamból sorsolnak egy osztályt, egy hely az ötödévé (ez új elem!), egy helyre pedig a maradék hat osztályból sorsolunk ebben az évben, jövőre ez az utolsó művelet feleslegessé válik, s szintén jövőre vagy két év múlva pedig hatra emelkedik a diákbírók száma a hatodéves képzés beindításával

- a szülőbírókat azokból az osztályokból sorsoljuk, amelyek nem adtak diákbíró; itt az ötödévesektől nem kérünk bírót, a maradék két helyre itt is a ki nem sorsolt osztályokból sorsolunk tovább

- egy-egy évi bíróadás után az osztályok "pihennek", ekkor tehát eleve a másik két osztályból sorsolunk, két kihagyott év után sorsolás nélkül a hosszabban pihent osztály delegál diák-, illetve szülőbíró

- amennyiben egy osztály diákbíróját a Bírószág megfosztja tisztétől, úgy helyét az évfolyam másik osztályának delegáltja foglalja el - emez utóbbi nem záródik ki a következő évi részvételből.

A fenti tervezetben szereplő számokat a tapasztalat indokolja. Úgy véljük, ennyi bírót kell a zökkenőmentes működéshez, több ugyanakkor már indokolatlan lenne, sőt nehezkesé tenné a hatékony működést.

2. Hasznos lenne

a, kigyűjteni az eddigi határozatok "büntetési tételeit" (listára vinni)

b, összegyűjteni ötleteinket, milyen egyéb szankciók képzelhetők el egyáltalán - ez újabb listát alkothatna

c, szeretnénk felkérni Pál Tamást, hogy ő is beszéljen nekünk a lehetséges fegyelmezési módokról, adjon ötleteket a Bírószág működéséhez. Természetesen ezen a beszélgetésen a diákbírók is ott lennének.

3. Javasoljuk a hamarosan felálló új Iskolabírószágnak, hogy még ebben a tanévben hozza létre szervezeti és működési szabályzatát. Ennek felelőseül javasoljuk az új bírósági titkárt. A leköszönő bírók természetesen felajánlják segítségüket ehhez a munkához.

Nem kívántam hosszú dokumentumot szerkeszteni, így eltekintettem a Bírószág működésének részletes, leíró jellegű ismertetésétől. Talán nem tévedek, ha úgy vélem, hogy ezt nem kell megtennünk évről évre.

Természetesen várom az olvasás közben felmerülő kérdéseket, s azokra megpróbálok szóban válaszolni. Ugyanígy várom esetleges ellenvetéseiket is a javasolt szisztémával szemben.

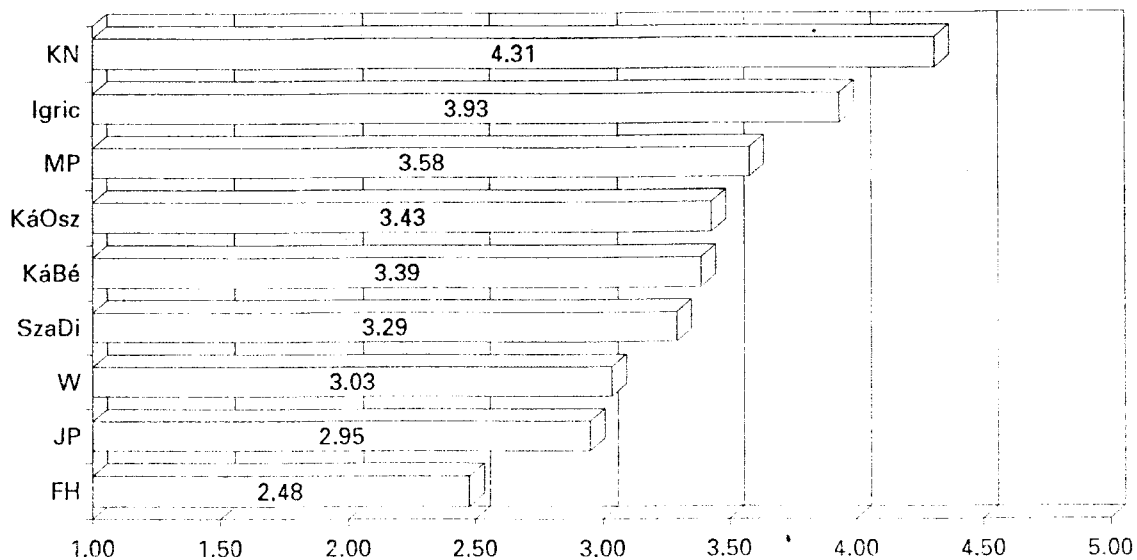
Köszönöm munkájukat!

Bp., 1994. január 23.

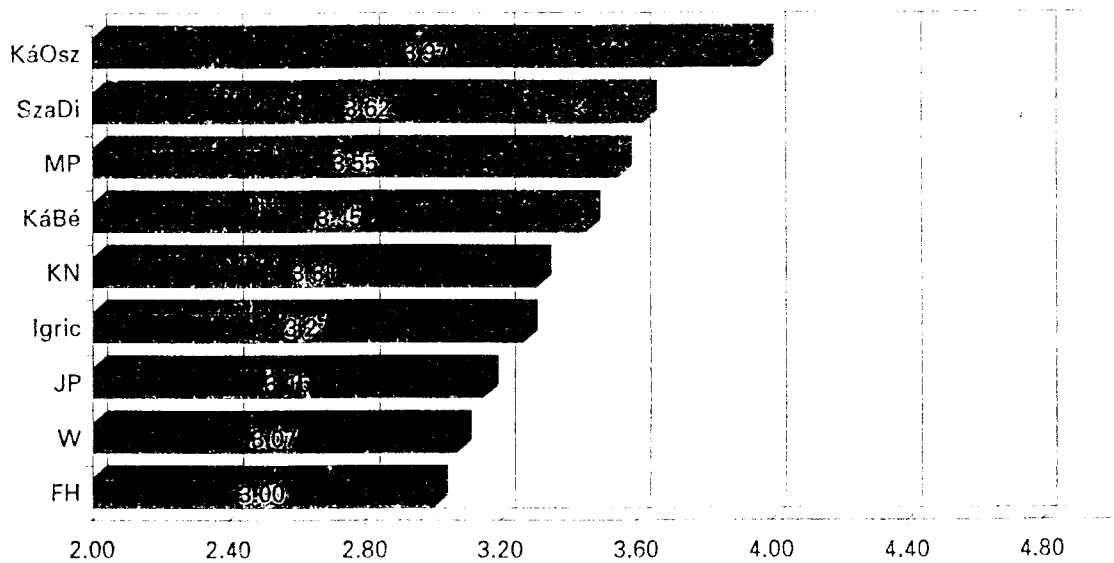
Az Iskolabírószág nevében
Bágyi László (a Bírószág tanári titkára)

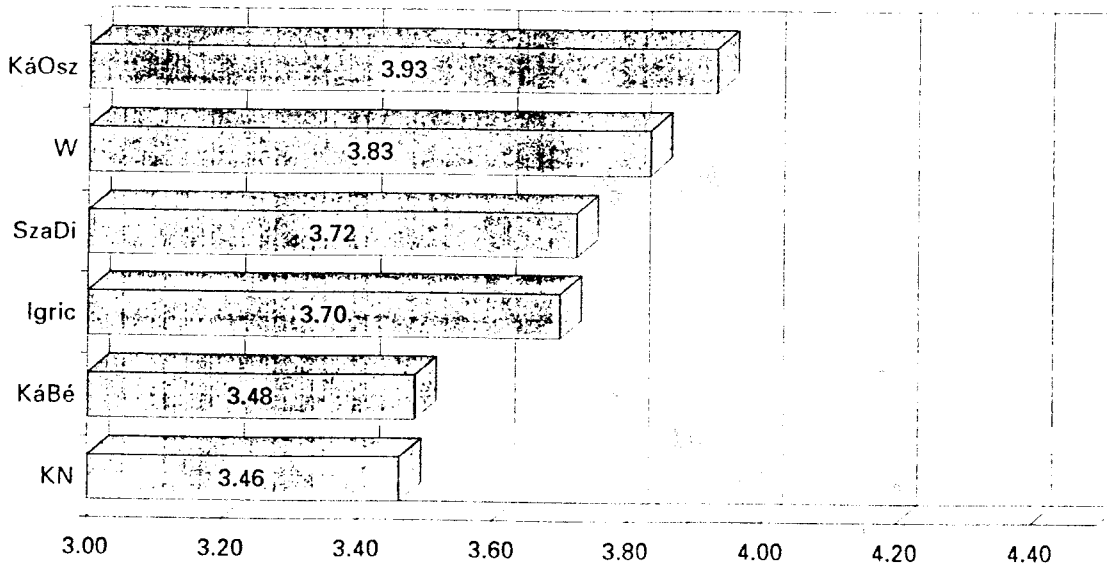
Művészet

Társadalom

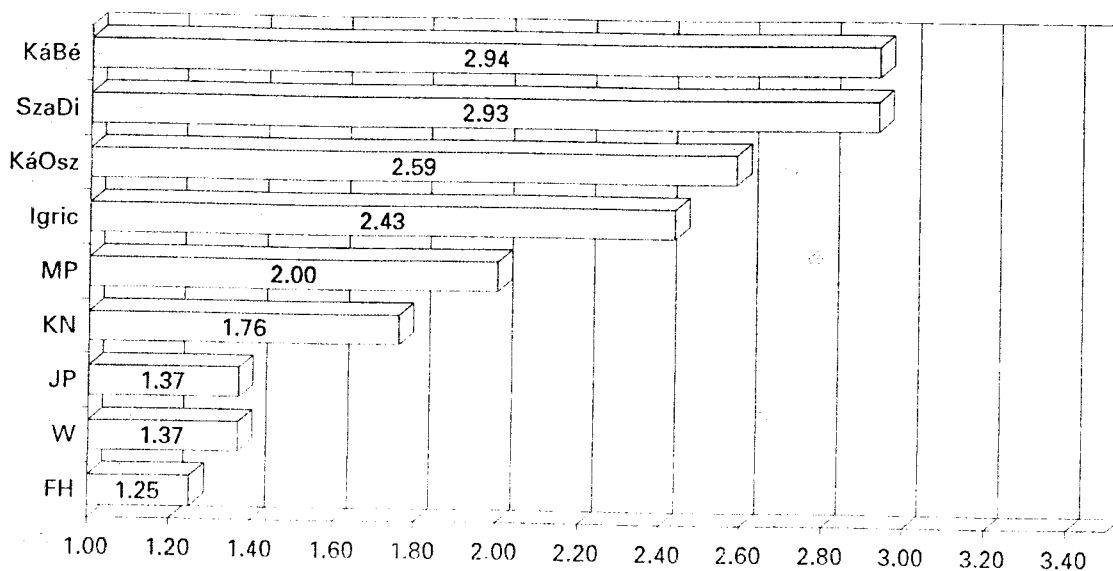

Kommunikáció

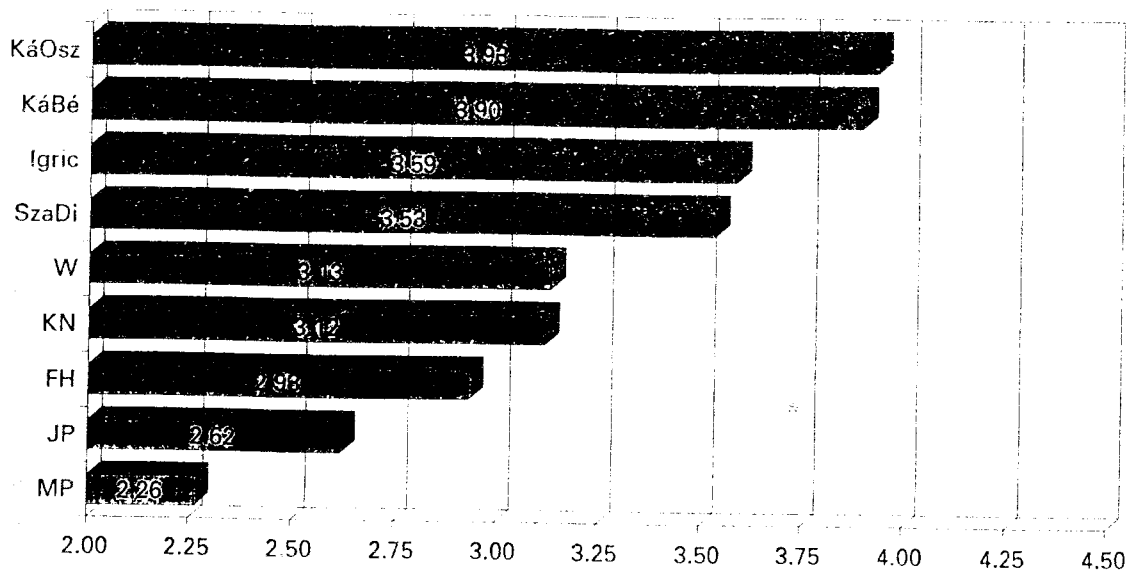

SIKEREK

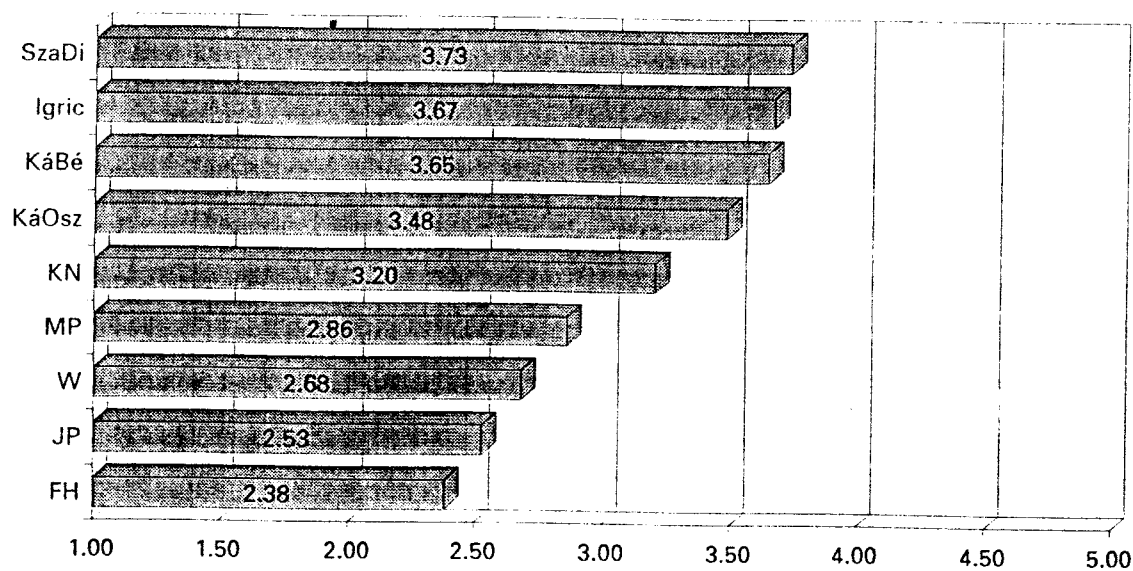
Matematika

Idegen nyelv

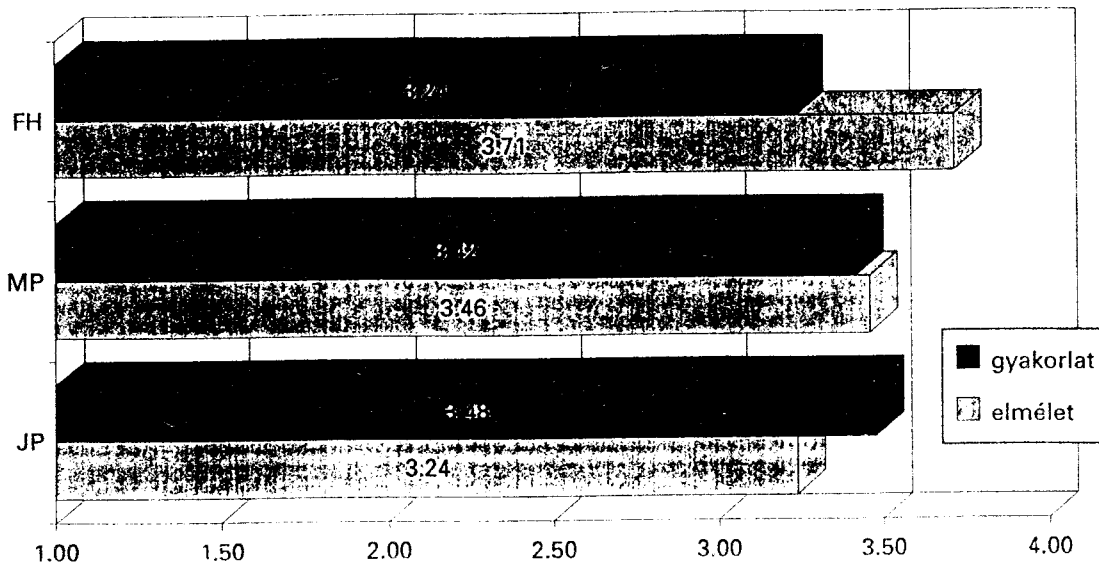

Természetismeret

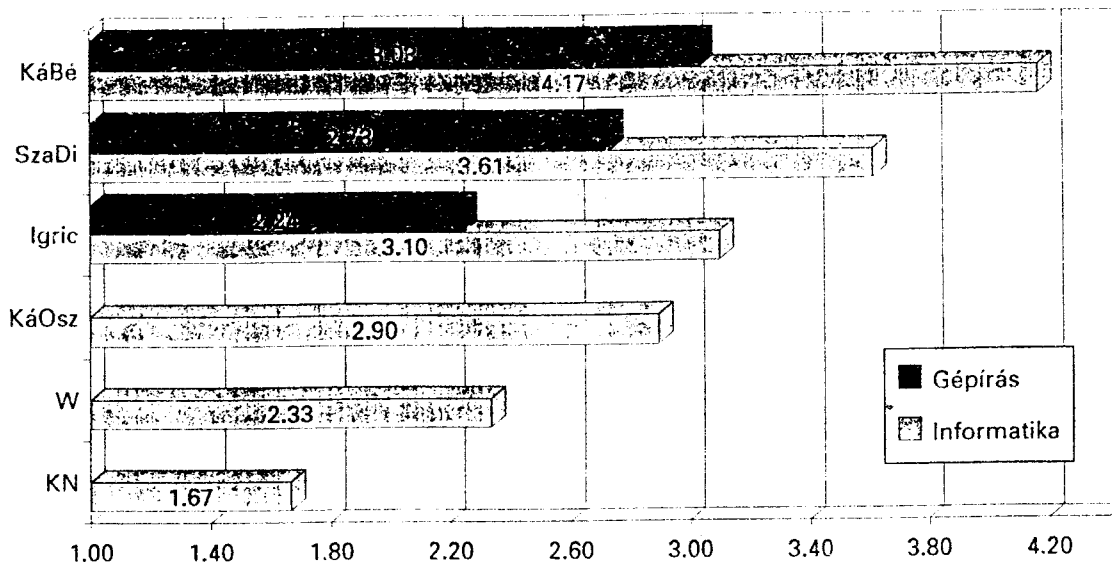

KUDARCOK

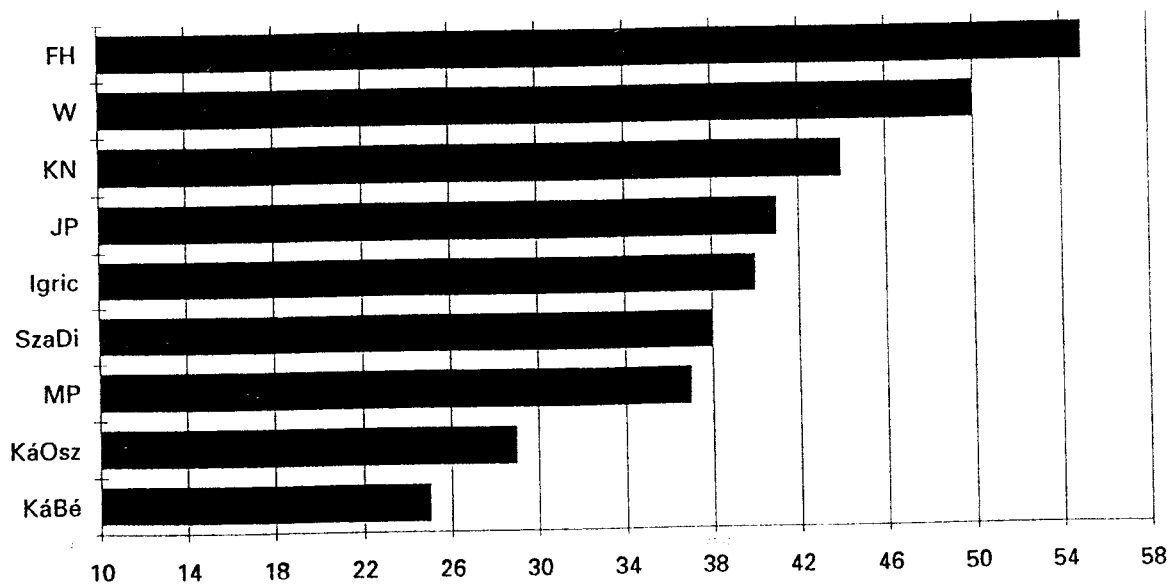
Közgazdaság

Informatika, gépírás

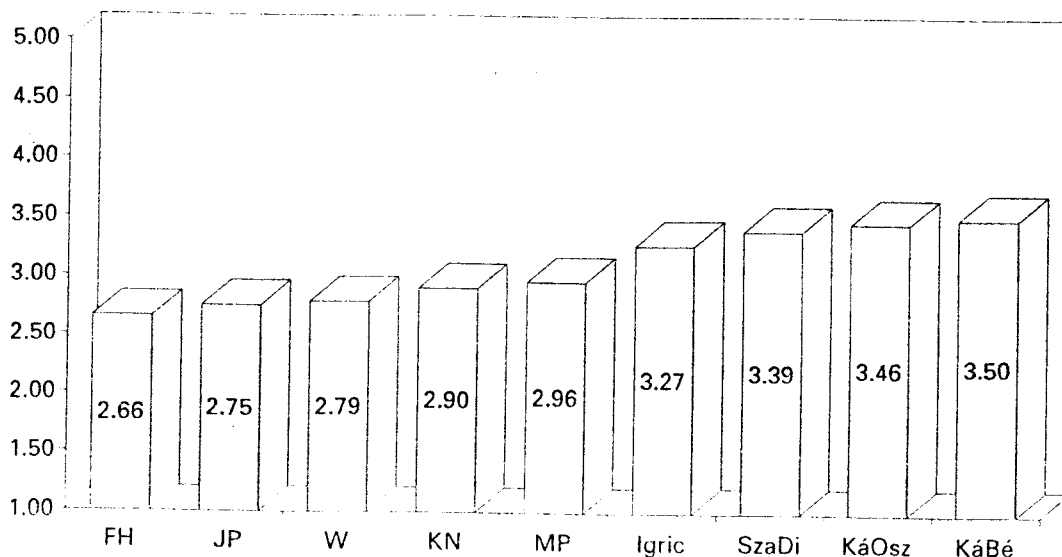
Sikertelen vizsgák osztályonként

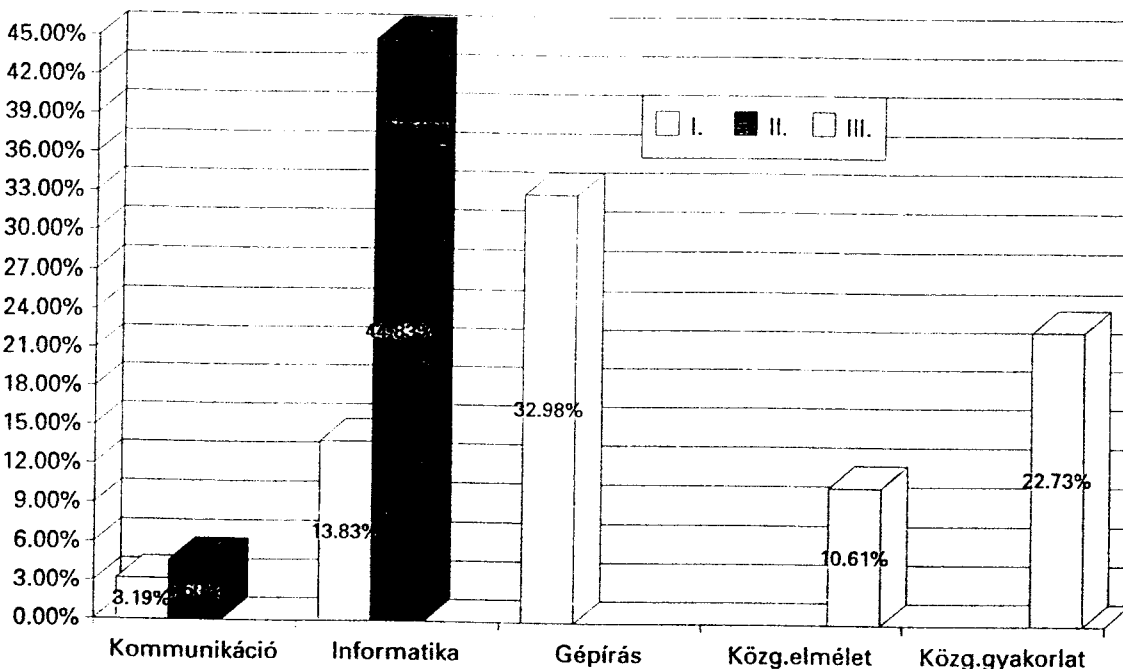
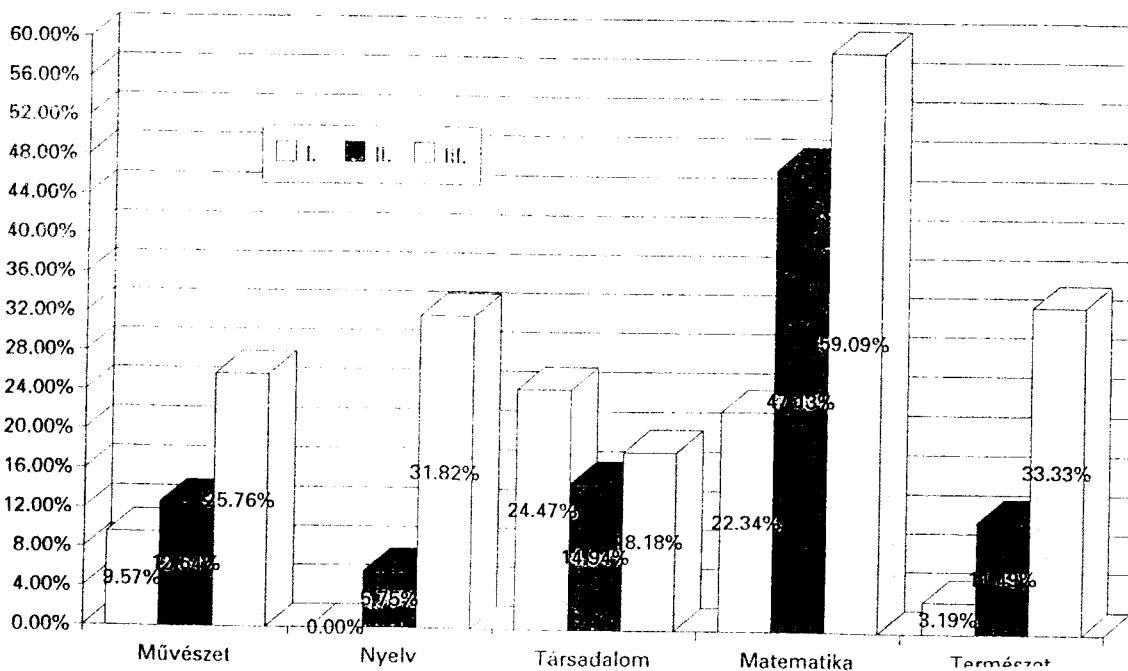
KUDARCOK

Összesített eredmények

SIKEREK

Sikertelen vizsgák %-os megoszlása évfolyamonként

Toplista

1993-94. tanév II. negyedév

Név	Osztály	Eredmény	1993. I. negyedév
1. Szikszai Bertalan	KáBé	5.00	(2.)
2. Dániel Kriszta	KáBé	4.88	(1.)
3. Gergely Kata	MP	4.85	(7.)
4. Bacsó Barbara	SzaDi	4.75	(4.)
5. Badics Krisztina	KN	4.71	(5.)
Herczog Anita	KáOsz	4.71	(4.)
Zsebesi Zsolt	FH	4.71	(7.)
6. Gili Eszter	KáBé	4.67	(-)
7. Budai Beáta	KáBé	4.63	(8.)
Wilheim Dániel	SzaDi	4.63	(6.)
8. Jaczenkó László	KáOsz	4.57	(-)
9. Barna Andrea	iGRic	4.50	(4.)
Budai Balázs	KáBé	4.50	(-)
Danis Renáta	iGRic	4.50	(6.)
Spollár László	iGRic	4.50	(-)
10. Dudás Andrea	KáOsz	4.43	(5.)
Gyurcsák Péter	FH	4.43	(9.)
11. Gyurcsó Renáta	SzaDi	4.38	(4.)
Herczeg András	KáBé	4.38	(8.)
12. Cser Orsolya	JP	4.29	(9.)
Bratina Steve	MP	4.29	(9.)
Fehér Szilvia	KN	4.29	(9.)
Illés Kriszta	KáOsz	4.29	(-)

G
R
A
T
T
U
L
Á
L
U
N
N
K
!

Néhány fontos tudnivaló a tanulóirodáról

A harmadik évfolyamon ebben a negyedévben elkezdődtek a tanulóirodai foglalkozások. Célunk az, hogy a diákok megismerkedjenek egy nagyvállalat - esetünkben egy tejipari vállalat - információrendszerével. A diákok különböző osztályokra vannak beosztva. Ezek a következők:

Könyvelési osztály
Személyzeti és munkaügyi osztály
Áruforgalmi osztály
Titkárság

A vállalat külső környezetét, (pl. vevőket, szállítókat, bankot, Adóhivatalt) is diákok jelenítik meg.

A tanulók egy-egy munkahelyen négy hetet töltenek. Első héten megismerkednek az adott munkahelyen végzendő feladatokkal, majd három heti munka után kerülnek a következő osztályra.

A tevékenységek értékelésére a váltáskor megtartott értekezleteken kerül sor, ahol a diákok értékelik saját és társaik munkáját. Ezek figyelembevételével alakítják ki a tanárok az érdemjegyet, amit meg is indokolnak.

A háromnegyedévi bizonyítványba csak szöveges értékelés kerül. Az évvégi osztályzat a részjegyek átlagából alakul ki. Az érdemjegy a foglalkozások alatt nyújtott teljesítményt minősíti, ezért ez végleges, utólagos javításra nincs lehetőség.

A tanulóirodán kötelező a megjelenés, hiszen a hiányzások a többi diák munkáját tennék lehetetlenné.

Kalina Yvette

AZ ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY A RENDŐRSÉG NAPJA ALKALMÁBÓL FOTÓPÁLYÁZATOT HIRDET

„Szolgálatban a mi rendőrségünk” címmel
általános iskolák és középiskola tanintézmények tanulói részére

A pályázat célja: a testület életét, munkáját bemutató rendőrségi kiadványok fotóillusztrációval való ellátása.
Pályázni lehet: 1993-ba és 1994-ben készült, a rendőri szolgálat mindennapjait bemutató, valamint a rendőrség és a lakosság kapcsolatát tükröző színes és fekete-fehér fotókkal. A pályaműveket címmel és képaláírással ellátva kérjük beküldeni. A szerzők - egyéni és csoportos alkotás esetén is - szíveskedjenek a nevüket és lakcímüket, esetleg a tanintézet nevét feltüntetni a kép hátulján. A képek mérete lehetőleg ne legyen nagyobb 13 x 18 cm-nél.

Beküldési határidő: 1994. április 6.

Postacím: Országos Rendőr-főkapitányság Társadalmi Kapcsolatok Iroda,
1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Személyesen: Országos Rendőr-főkapitányság Társadalmi Kapcsolatok Iroda
Budapest, I., Somlói út 51.
Telefon: 117-3592

A pályaművek elbírálását öttagú, a kiírók által felkért, szakértőkből álló zsűri végzi. A legsikeresebb képek alkotóit - egyéni és csoportos kategóriában - a meghirdető jutalomban részesíti.

Ünnepélyes eredményhirdetés: 1994. április közepén az Országos Rendőr-főkapitányság épületében (Budapest I., Somlói út 51.)

A legsikeresebb pályázókat a meghirdető levélben értesíti.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Magyarországi 4H Klubok Szövetsége pályázatot ír ki középiskolás fiataloknak (14-18 éves korhatár) 1994 nyarán finnországi csereprogramon történő részvételre. A sikeres 10 pályázó kb. 1 hónapot tölt el Finnországban, családi környezetben, majd 1994 augusztus 3-6 között közösen a Magyarországi 4H Klubok Szövetségét képviselve Asikkala-ban egy nemzetközi 4H táborban. A sikeres pályázó, mint családtag, bekapcsolódik a vendéglátó finn család mindennapi tevékenységébe. Gyakorlati körülmények között ismerkedhet meg a finnországi 4H programmal.

Pályázati feltételek:

- jelenleg, vagy az elkövetkező időszakban hajlandóság a magyarországi 4H programban történő aktív részvételre
- egy finn fiatal hasonló időtartamra történő magyarországi fogadás

- angol, német vagy finn nyelvismeret

A pályázat benyújtásának határideje: **1994. március 31.**

A pályázat a következő címre nyújtható be: Magyarországi
4H Klubok Szövetsége
1082 Budapest, Üllői út 66/b.

A borítékra kérjük ráírni: „Csereprogram 1994”

A szövetség a sikeres pályázóknak megszervezi az utazást. Az utazási költségeket - a későbbi támogatásoktól függően - a szövetség 50-100 %-ban vállalja. A pályázókat 1994. április 5-ig értesítjük.

További információk kérhetők: AGRAY - 4H Országos Iroda
1082 Budapest, Üllői u. 66/b.

Tel/fax: 133-07-43

A Magyarországi 4H Klubok Szövetsége nevében:

dr. Juhász Csaba
egyetemi adjunktus

DATE Növénytermesztési Tanszék

(Tanári monológ egy 1996-os informatika vizsgáról a Politechnikumban)

Rendben, most mindenki kapcsolja be a gépét! (Tanultuk: alapismeretek) Akinek nem megy, annak segíték. A kezetek ügyében elhelyeztünk egy lángvágót. Szerteszét a teremben vasbeton- és páncéldobozok vannak elhelyezve. Néhány dobozban gépalkatrészek vannak, néhányba pedig csirkéket helyeztünk el. Hogy a vizsgát "mókásabbá" tegyük, úgy kell megszereznetek a gépalkatrészeket, hogy a csirkéknek minél kevesebb bajuk essen. Persze ahhoz, hogy bekapcsoljátok a gépeiteket (aki nem emlékezne, ez volt a feladat), előbb össze kell rakni őket. (hardware alapismeretek) Sok szerencsét!

Miután ez megvan, (Levente, hagyd azt a szegény csirkéti!) indítsátok el a Norton Commandert! Hehe, bizonyára észrevettétek, hogy nincs billentyűzet. Az ám! A barátotok az egészet leöntötte kakaóval, úgyhogy kénytelenek lesztek a joystick és az egér segítségével elindítani az NC-t.

Mi? Hogy ezt képtelenség megcsinálni? Dehogy, nézd... Várjunk csak... Hmmm... Basszus... Pedig otthon sikerült... Na jó, itt apró hiba csúszott a vizsgába, oda se neki, majd ezt nem számítom hibának. (Pedig ennek működnie kellene...)

A következő feladat arról szól, hogy a barátodtól kaptál egy DSDD-s lemezen egy új játékot, amelyen vírus van. A vírus elrontotta a legutóbb írt dolgozatát. A dolgozat "Az Aritmetikai Logikai Egység Lényege" címet viselte. Mindezt ő leformázta, de nem /U-val, ezért még vissza tudod állítani. Vissza tudnád, ha nem lenne a lemez elveszve. Mert amikor repülővel jött, kiesett a zsebéből, és valahova a Balatonba zuhant. Ekkor az órájára nézett, és pontosan fél egy volt. Délben indult, és a repülő fél kilométert tesz meg percenként. A felszállópálya a Balaton számtani közepétől 16543 méterre van, és a Balaton felezőmerőlegesétől számított párhuzamoson annyi fokos szöveget zár be, ahány éves a barátod, plusz a repülő kapitányának életkora. A kapitány a két háború között született, születési életkora megegyezik azzal a számmal, amelyet az orrom alatt hordok. (HÁ-HÁ, ez csak vicc volt! A szám egy olyan prímszám, amely nem osztható 21-gyel. Remélem, így könnyebb lesz kitalálni - Jimmy) Sajnos ha nem adja le a dolgozatát a barátod időben, akkor kakaóba fojtja a tanára. Ezért feladatod helyreállítani a sérült állományát, és befejezni a dolgozatának azon részeit, ahol a vírus hibákat csinált. (SEGÍTSÉG: Ehhez persze meg kell előbb találnod a lemezét is.) Nem baj, úgy értem nem ártana - szóval igazándiból - hogy ismondjam csak ez tulajdonképpen egy olyan - tudjátok, egy olyan beugró kérdés, vagy mi. Ezt persze csak úgy melleleg mondom, ez az apró tény ne zavarjon meg senkit, vagy ilyesmi, csak gondoltam, szólok. Ugye amióta tavaly háromszor jelentettek fel bennünket, vigyázok, meg ilyesmi - ugye értitek. Végül is nem baj, hogy senki nem figyel ide, már megszoktam. Levente, mássz le arról a monitorról! Áh, nem érdekes. Végül is ez csak vizsga, semmi komoly. Majd a pótvizsgán átmentek egy kettessel - remélem. Na, akkor azt hiszem, én ki is megyek. Nem zavarlak titeket. Óra végéig maradjatok csöndben. HÁLLÓ! HALLJA VALAKI?!! Áh, nem strapálom magam. Ezeknek már úgyis mindegy. Inkább megyek és játszom egyet a DOOM 3-mal. Az levezeti a feszültséget. Csak vizsga - semmi komoly.

Az ötéves 2000 pályázata a százéves New York tiszteletére

A 2000 Irodalmi és Társadalmi Havi Lap jellegű pályázatot hirdet második otthona, a századik születésnapját ünneplő New York Kávéház tiszteletére. Pályázni lehet eddig meg nem jelent, maximum 25 flekk terjedelmű prózai írással, vagy 6 versből álló ciklussal.

A prózai műben elő kell forduljon a „New York Kávéház” kifejezés, a versek legalább egyikében pedig a „New York” helységnév. Az első díj 49.999 forint.

Második díj egy négyszemélyes pezsgős vacsora, a kávéházban.

Harmadik díj 20 ezer forint (3 darab). A pályaművet és a jellege feloldását tartalmazó zárt borítékot „New York pályázat” címen, legkésőbb

1994. MÁJUS 30-IG

kell elküldeni a szerkesztőség címére: 1117 Budapest Karinthy Frigyes út 11.
Díjkiosztás a szeptemberi 2000-bálon.

A Magyar Olvasástársaság diákpályázatát hirdet 13 és 17 éves tanulóknak „Olvasás közben jutott eszembe...” címmel

A pályázat tartalma:

A pályázó 2-3 oldalnyi terjedelemben foglalja össze azokat a gondolatokat, amelyek egy közelebről nem meghatározott írásmű olvasása közben merülnek fel benne. Ezek a gondolatok kapcsolódhatnak szorosan az olvasottakhoz, de lehetnek az olvasmányélmény kiváltotta közvetett gondolatok is. A pályázat alapját (kiindulását) bármilyen írásmű képezheti, nem kizárólag szépirodalmi művek. Ennek megfelelően a legkülönfélébb műfajú szépirodalom (regény, novella, dráma, vers, ballada stb.) mellett a természettudományos vagy a publicisztikai jellegű írásművek (a közetek világtól a tudományos-fatasztikus írásokig) szolgálhatnak a pályázat alapműveiként.

A pályázat formája:

A pályázat kézírással, gépirással vagy szövegszerkesztővel írott formában egyaránt beküldhető, az olvasott mű szerzőjének, címének, valamint a megjelenés helyének pontos feltüntetésével.

Kérjük, írja rá a borítékra, hogy PÁLYÁZAT!

Ügyeljen arra, hogy a neve, életkora, iskolája neve és címe, valamint lakcíme pontosan fel legyen tüntetve.

A pályázat beküldésének határideje: 1994. március 1.

A pályázat a következő címre küldendő: Magyar Olvasástársaság HUNRA Országos Széchenyi Könyvtár
1827 Budapest

Értékelés és díjazás:

A pályázatokat felnőttekből és diákokból álló zsűri egyaránt értékeli. A kiemelkedő írói pénzzutalomban és könyvjutalomban részesülnek!

Ha iskolaigazgató lennék

Milyen iskolát csinálnék a semmiből?

Ez egy nagyon nehéz kérdés. Azt hiszem, hasonlót csinálnék, mint a miénk, de egy csomó mindent mégis másképpen. Én is összeülnék egy fiatal tanárgárdával, de nem egy évet ülnék és ez idő alatt készítenék el a jegyzeteket és egyéb fontos dolgokat, hanem jóval több idő alatt.

Az én iskolámban jobb jegyzetek, könyvek lennének, érdekesebb órák, többféle szakkör és sportlehetőség. Az én diákjaimnak nagyobb esélyük lenne egy Soros-ösztöndíj elnyerésére, nem pusztán azért küldenék vissza a jelentkezési lapot, meri a nevünkben nincs benne az, hogy "gimnázium". (Én azt hittem, hogy ide olyan eszes gyerekek kerültek be, akik más gimnáziumokban is jól megállták volna a helyüket.)

Rengeteg mindent másképp csinálnék, de sajnos azt nem tudom, hogy hogyan. Könnyű valamit kritizálni, de nehéz új és jobb megoldásokat kitalálni. Valószínűleg mi, diákok mindig elégedetlenkedni fogunk.

Nem alapítanék iskolát. Tanuljon mindenki otthon.

Álmaim iskolája

Ha módomban állna, én szabaddá tenném az iskolába járást. A végén úgyis - lelkiismereti okokból - mindenki bejön. A termek óriásiak lennének, és a padok, mint egy egyetemen lépcsőzetesen körbe helyezkednének el.

Nem lenne bukás, mert a gyerekeket addig nyúznák a tanárok, amíg a kettes szintet el nem érik.

A tanítás 9-től fél kettőig tartana. Aki nem akarna bemenni órára, annak nem egy kijelölt helyen kellene ülnie, hanem nyugodtan császkálhatna kedvére, ahogy jól esik.

Az ebéd változatos lenne, többféle ételből lehetne választani. Az órákon lehetne enni, beszélgetni, walkmanezni, amíg nem torkollik a zongásba.

Ha iskolát vezetnék...?

Először is a tanári gárdát választanám meg alaposan. Nagyon fontos, hogy az ember jó környezetben dolgozzon. Ugyanis ha a tanári gárda rossz, akkor lehetetlen teljesíteni.

A felvételizést is máshogyan csinálnám. Mindig megkérdezném a diákok véleményét is, és egy működő önkormányzatban mindig egyenlő rangú félként mondhatnák el véleményüket.

Nem olyan rossz ez az iskola, ahova járok, de azért lehetne jobb is...

Különböznék nem szeretnék iskolaigazgató lenni.

Beszélgetés

1. gyerek: *Ha én lennék az igazgató bácsi, akkor én minden gyereknek csokit adnék teletelés után, és nem írnám be a rossz jegyeket, csak a jókat, mert akkor a gyerekek otthon is kapnának csokit, és akkor egy idő után minden gyerek olyan dagadt disznó lenne, hogy nem férne be az iskolakapun, és akkor nem kéne iskolába járni.*

2. gyerek: *Ha én lennék a mélyen tisztelt igazgatóság mélyen tisztelt vezetője, akkor elrendelném, hogy minden WC-be a vécépapírral egyetemben hamutartót és szagelszívót is telepítsenek, mert némely alkalmakkor meg lehet fulladni a mellékhelyiségben leülepedett füsttől, és így nem lehet rendesen dohányozni.*

3. gyerek: *Ha én lennék az igazgató, akkor kirúgnék mindenkit, akinek 2,00-nél jobb az átlaga, kivéve persze magamat. Így én lennék a legjobb tanuló 2,3-mal. (Attól tartok, ez az eset mégsem vonatkozik igazán reám, mivel ÉN volnék az igazgató maga.)*

Ha én iskolaigazgató lennék...

Az én iskolám hasonlítana arra, amilyen tavaly volt a Poli. Sőt inkább arra, amilyen tavalyelőtt, ámbár azt csak a harmadikosok nosztalgikus meséléseiből ismerem.

Azért lenne pár dolog, amit másként csinálnék. Nem lenne Iskolabíróság. Ez a feljelentősi nagyon emlékeztet engem valamilyen korszakra, aminek elvileg már vége.

Kizárólag tehetséges pedagógusokat foglalkoztatnék, akik nem szaladnak a Bírószágra próbapereskedni, ha valaki véleményt nyilvánít az órájukról. (A problémás diákok figyelmeztetésére nincs még kidolgozott tervem, ráérek, majd ha iskolaigazgató leszek.) Többet figyelnék arra, hogy ne legyenek következetlenségek az oktatásban és a szabályokban. Inkább a lényeges dolgokra fektetném a hangsúlyt, mint például az időben elkészült tananyag, és nem arra, hogy kiholmikormitsinált, ami szabáttellenes.

Jobban figyelnék, kit vesznek föl diákként. Gondolt valaki arra, hogy a Poliiban három év múlva leáli az élet? Ha nem hamarabb!

Ha a nangulat picit javulna, és nem lenne tanár-diák ellenségeskedés, ez a sulis tényleg jó lenne.

Nekem bőven elég ez a sok év, amit gyerekkoromban iskolában töltök ahhoz, hogy ne csináljak egyet felnőttként.

Semmiből nem lehet iskolát csinálni. Illetve, de igen. Egy festő vagy egy szobrász iskolát alapíthat újításával (pl. Vasarely).

Egy tényleges iskola alapításához minimális dolgok szükségesek. Legszükségesebb az előadó. Ha az hiányzik, akkor nem jöhet létre iskola.

Az épület nem szükséges. Lehet órát tartani egy szép virágos réten is. (Persze ez lehetetlen nagyvárosban.) Különösen alkalmas a szabadtéri tanítás a természetismeretre, filozófiára, pszichológiára, stb.

***

Ez az iskola tulajdonképpen ideális számomra, de ha Horn papa lennék, változtatnék egy-két dologon.

Nem ragaszkodnék olyan nagyon néhány sötét emberhez, nem tennék meg mindent azért, hogy itt maradjanak. Az ilyen problémák megelőzése végetti lehet, hogy hasznos lenne az AKG-ban alkalmazott módszer, vagyis hogy az újoncok már nyolcadik második félévében idejárnának, és így év végén némi szórás lehetne.

ÉS HOGY ELLENTMONDJAK MAGAMNAK:

ez a szórás egy nagy hülyeség, hiszen ilyenkor csak a tanulmányi eredmény számít. Az iskolánknak viszont nagy előnye, hogy foglalkozik a gyerkőcök egyéniségével is, és ha csak a - mondjuk - négyes átlagot megütő tanulók maradnának az iskolában, bizony sok érdekes, értékes embert elveszítenék. Ugyanilyen okokból persze jó is, hogy a tanarak harcolnak egy-egy emberért. Sokan vannak itt, akik miatt érdemes.

De, kérem szépen, ismerjék már föl, hogy ki az, aki miatt nem érdemes! Mert van ilyen, biztosan.

**A Lakiteleki Népfőiskola 1994.
június-július-augusztus hónapban
angol-francia-német nyelvtanfolyamokat szervez
középkolások részére bentlakással.**

Felvételi követelmény: 2-3 évi intenzív nyelvtanulás.

A tanfolyam ideje:

- angol: június 20 - július 9.

- francia: július 11 - július 30.

- német: augusztus 1 - augusztus 19.

Óraszám: 90 óra (napi 6 óra, heti 30 óra)

Az érdeklődőknek levélben tájékoztatást és felvételi adatlapot küldünk.

A jelentkezéshez önéletrajzot kérünk csatolni.

A tanfolyam díja: **25000 Ft/fő**, napi négyszeri étkezéssel.

A felvételt nyert hallgatók maximum 50 %-os kedvezményt kaphatnak.

Hétvégén teniszezés, kerékpározás, úszás és egyéb sportolási és kirándulási lehetőség.

Postacím: Lakiteleki Népfőiskola
6065 Lakitelek, Pf: 40.

A teremtés folytatódik

1.

Midőn a nagy Isten elérkezettnek látta az időt, hogy teremtsen, gondolt egyet, s eme gondolat nem volt más, mint maga a teremtés. "Akkor hát teremtsünk!" - mondotta, de látván, hogy egyedül van, elgondolkodott azon, hogy: "Na most én hülye vagyok, hogy itt magamban beszélek?" De rögtön érvelt maga mellett: "Szertem az értelmes Istenek társaságát. De ne kanyarodjunk el a témától - mondotta -, teremtsünk! Egy pillanat! Hogyan kell teremteni?" Eme gondolatok végigfutottak agytekervényein, és zavarba ejtették őt. "ilyen tudatlan lennék?" Elpirult, majd mikor megbizonyosodott arról, hogy nem látják, azt gondolta: "Én nem vagyok buta, tehát okos vagyok. De hát ki hiszi ezt el nekem? Kéne valami Pali-madár, aki mindezt elhiszi. Kell egy lény, ki bebizonyítja azt, hogy Isten vagyok, és okos." Ezért teremtette Palt, ki mikor napvilágot látott, ezt mondta: "ISTENEM". Isten elégedett volt. Így szólt: "Ebből is látszik, hogy az ember ostoba, én meg okos vagyok." Bizonyítván ezt az állítását, szemléltető például mutatta be Palinak eddigi teremtéseit. "Kezdetben nem volt semmi, csak Én. Ahhoz, hogy teremtsék, nem elég Istennek lenni. Azt is tudnunk kell, hogy mi vagyunk Isten. Én pedig nem tudtam, hogy Isten vagyok, ezért teremtettelek téged, ki azt mondta először: "ISTENEM". Isten beszéde végén kis szünetet tartott, megköszönte Pali szolgálatait, majd MEGSZÜNTETTE. Ezáltal teremtette a nagy ellentmondást, mely így hangzik: "Lenni vagy nem lenni..." Lehet, hogy ezt Shakespeare mondta. No, nem baj. Ebből is látszik, hogy senki sem tökéletes. Isten ekkor megint egyedül volt. Nagyon egyedül. És ez az állapot még nagyon sokáig tartott. Majd ismét összegezte teremtéseit: "Megteremtettem a gondolatot, a teremtés gondolatát, és már teremtettem is valamit." De semmi kézzelfogható bizonyítéka nem volt. Gondolataiba merült, és azon kapta magát, hogy már egy jó ideje csak beszél. Figyelmeztette magát: "Térjünk a tárgyrai!"

Kezdetben teremtette a világosságot, majd látta, hogy ez milyen jó, és nagyon megörült. Eszébe jutott, hogy ezzel kellett volna kezdeni. Látta, hogy még sok tanulnivalója van. De hát ha még van mit tanulni, akkor van, amit még nem tud. Nem tökéletes. Nem tudja például magát megszüntetni. Pedig ha Isten lenne, mindent tudna. Ebbe belezavarodott. Látta, hogy valami nem stimmel. "Na mi van? Zsákutca! Hagyjuk az egészet!" Végső elkéseregésében teremtette a Földet, a tengereket, kontinenseket, minket és mindent.

U.i.: - Most mit csinálsz, Isten? - kérdeztem meg tőle egyszer.
- Azon gondolkodom - mondta -, hogy hol szúrtam el ezt az EGÉSZET?

Budai Bogyó vallástörténész - Kábé

2.

Nos. Van a Káosz. A semmi. És van a Főisten.

A Főisten egy napon letelefonált Westel telefonján a Káoszba, és kijelentette, hogy meg kéne teremteni a világot. És akkor a Káoszban megteremtődött egy robbanással a világ. Bolygók, miegymás. Ekkor a Főisten ismét a füléhez emelte a telefonkagylót és tárcsázott. Megemlítette, hogy az egyik bolygón életet kellene teremteni. A bolygót pedig nevezik el Földnek. Ekkor az említett bolygót víz borította el. Minden tiszta mocsár volt. Ezeket a Főisten saját kezűleg csapolta le. Mindez elég sok időt vett igénybe. Mikor befejezte a munkát, hazament. Leült IBM számítógépe elé, és a Harvard Graphics program segítségével megalkotta a növényeket, állatokat. Utána elővette különleges nyomtatóját, és kinyomtatta őket. Ez a nyomtató azért volt különleges, mert a dolgokat háromdimenziósra nyomtatta ki. Ezeket elültette lent a Földön. Majd megalkotta Jancsit és Juliskát. Így szólt: "Legyetek!" És ők lettek.

És mozgólépcsőn lementek a Földre. Éltek, éldegéltek boldogan. Aztán befizettek egy utazásra a Kanári-szigetekre. El is mentek oda. Történt akkor egy napon, hogy Juliska egyedül sétált az egyik szigeten. Megállt egy fa alatt, amely tele volt jobbnál jobb ízű Fruittellával. Hirtelen előtte termett egy kígyó, aki a következő reklámszöveget énekelte:

Kóstold meg bátran,
gyümölcsíz a szádban...

És Juliska megkóstolta. Erre kapásból okosabb lett, és rávette Jancsit, hogy ő is egyen belőle. Janci hallgatott rá. Ő is evett belőle. Ezt viszont a Főisten nem nézte (a távcsővel) jó szemmel, és kiüzte őket a Kanári-szigetéről a Hawaii-szigetekre.

Anonymus - KB

3.

Részlet a Szkeptikon Teremtéstörténetből

Az Enciklopédia Galaktika szerint a szkeptikonok a Földön élt harmadik Intelligens faj. Nyomaikat eltörölte egy rejtélyes katasztrófa. Az egyetlen megmaradt nyom utánuk egy kőtábla a teremtéstörténetükről. Ez a kő civilizációjuk utolsó éveiből származik. Valahonnan megtudták, hogy minden valamirevaló fajnak van egy teremtés-elképzelése. Ez őket eddig ugyan nem izgatta, de ennek hatására összecsaptak egyet, s hogy eredetinek tűnjön, egy kőtáblába vésték. Itt található a teremtéstörténet egy része. (A teljes történet nem fért rá az Enciklopédia Galaktika 16-milliárd oldalára...)

"...S midőn bevégzé az Isten az Ő bolygójának teremtését, gondola arra, hogy sivár ezen vidék élet nélkül..." Marvin főisten Idáig jutott a kőtábla tanulmányozásában, amikor is rájött, hogy ez semmilyen hasznos információ nem nyújt neki. Jó nagyot csattant - gondolta magában, miután a falhoz vágta. - Megint egy fantáziátlan, használhatatlan véselmény (a firkálmány időbeli megfelelője) - fakadt ki. Úgy érezte, méltatlan hozzá, hogy ilyen hülyeségekkel lopják az idejét. Hiszen mégiscsak Ő a főisten!

16 milliárd glukk óta (glukk=szkeptoid időmérési egység) nem csinált semmi érdekeset, de mostanra megelégette a dolgot. Vége a lógásnak! - döntött, majd isteni teendőibe kezdett: nekilátott bolygót építeni, életet teremteni! Ezen szándékában csak az zavarta, hogy fogalma sem volt arról, hogy hogyan kell mindezeket csinálni. Alattvalói - a fiatal istenek - nem tudtak segíteni neki, és most meg a szakirodalom is csődöt mondott. Nem baj. Sőt! Annál jobb! Őt nem lehet megállítani! Majd megmutatja, hogy mire képes.

Na, vágjunk a közepébe! Építsünk egy bolygót! - kiáltott fel, majd körbenézett, hogy hallotta-e valaki ezt a felelőtlen kijelentését.

Egy bolygóhoz anyag kellene, és neki csak energia áll a rendelkezésére.

Elhatározta, hogy próbálkozásait egy naplóban rögzíti:

1. glukk "A bolygó teremtése":

Rájöttem, hogy az aszteroidákból (Ezek biztosan valami előző isten bénázásai...) egészen jó bolygót lehet csinálni. Máris elkészítettem az elsőt! Gyönyörű! Csak egy baja van: túl kicsi. Azért elsőre nem rossz!

2. glukk "Még mindig bolygóteremtés...":

Megvan a második! Ez már elég nagy, de kicsit röhejesen néz ki... Inkább kidobom az egészet a francba!

3. glukk "Még mindig az a rohadt bolygó!"

Meglepő dolog történt! A két bolygót eldobtam, de azok ahelyett, hogy elrepültek volna, inkább elkezd-

tek a Nap körül keringeni! (Egyáltalán, hogy a fenébe került ide ez a Nap?)

Unom az egészet, inkább abbahagyom...

1 glukkal később:

Ez az egész bolygó dolog kezd egész tűrhetően kinézni. Nem teljesen gömb (az igazat megvallva elég beteges formája van...), de azért kezdésnek megteszi! Továbbléphetünk a következő fázisba.

4. glukk "Az állatok":

Terveztem egy csomó állatot, erre mindegyik megdöglött! Talán víz kellene nekik?

A 4. glukk második fele, "A víz teremtése":

Megvan.

5. glukk "Növények teremtése":

Szuper új; növényeket terveztem..., és még mindig élnek!

6. glukk "Állatok teremtése":

Megvannak az állatok is. Van egy kecském is: a delfin. Egészen intelligens, de hát ez is az én zsenialitásom!

Na, vége az egésznek! Itt a vadi új bolygó, minden működik, tuti jó szórakozás!

1 glukkal később:

"Mi ez az IZÉ?? Honnan jött, mit akar, ki hívta?" Egy szerencsés, amikor éppen nem figyeltem oda szegény magánbolygómra, megjelent valamilyen gusztustalan új állat! Elkezdett hadonászni valamilyen kódarral, mire kiirtotta a fél állatvilágot! Azért nem olyan rossz konstrukció, még intelligens is. Mintha csak én csináltam volna! Na jó, nem irtom ki őket rögtön, mint a hülye dinoszauruszokat az elején.

7. glukk "A szkeptikon, vagy mi a fene":

Rájöttem, hogy ezeket a szuper lényeket végül is én csináltam! Jó, hát mutáció, meg minden, de azért nem rossz, mi?

2 plock-kal később (plock=szintén szkeptoid időmérési egység):

Ez BORZALOM! Ezek már azt hiszik, mindent szabad, csak mert olyanok, mint én? Éppen az előbb kopogtatott az ablakomon egy ilyen kreatúra, hogy ő most valami csodanövényen áll, meg hogy neki tojásnéj kell szigetnek. Ez hülye?! Mit akar már megint? Most meg arról beszél, hogy én a nap vagyok, meg hogy ő valami szkarabeusz! Ez megveszett. Na most aztán rendet csinállok ezeknél a túlcivilizálódott barmoknál, hogy egymást sem fogják megérteni! Hát ez sem jött be. Megtanulták egymás nyelvét! Most már a Végső Fegyverhez kell folyamodnom: mondjuk elárasztom őket vízzel..."

Horváth Szabolcs - KB

Ott emberedre találsz majd

Iszonyatos veszélyben érzem magam, és saját lelkem megmentése érdekében írom ezeket a feljegyzéseket. Bár mindenki csak érdekességként kezeli véres realitás helyett, azért nekem könnyebbé teszi, hogy elviseljem ŐKET. Azóta, hogy személyesen léptek kapcsolatba velem, különös álmaimon kívül semmi jelét nem mutatták jelenlétüknek. Felírtam ide pár álmomat.

"Sötétség vesz körül, kis vöröses elszíneződésekkel. Ha ezekre koncentrálok, eltűnnek - zuhanni kezdek. Elveszettség érzése kavargat bennem. Vesztettem. (Halálfélelem?) Nem érek földet, nem emlékszem, hogy zuhantam volna - nincs jelentősége. Egy nagy házat látok balra, hosszan húzódik el a távolba. Nem is olyan nagy, de a hátulját látom. Kis kijáratok vezetnek ki ezen az oldalán, de ezek csak kis kijáratok. Előre földút vezet, üveges törmelékek szerteszét. Jobbra egy lapos gyárépület. Kicsi. Inkább raktár. Előtte valami halomba van rakva, amit meg akarok nézni. Ott vagyok a halomnál, nem látom, mi az. Hátulról megszólít. Megfordulok, előg az iszonyat. (Érzés hasonló az előbbihez, kép marad. Ki ez? Halál, mumus, névtelen borzalom - valami ilyesmi. Ilyenkor már fel szoktam ébredni.) Ránéz az, hiszem, öncsevek arcvonásai, de mégis tudom, hogy ki az. Hagyd azokat! - ezt mondja, és megszűnik. (Elmegy? Elfordultam?) Ránézek a halomra. Az előző jelenség ellenére megpróbálom megvizsgálni, érdekel, mi az. Halomba van rakva egy csomó hamburgerhús. Tudom, hogy az, mert látom, úristen.... Az egészet a torkomban érzem, a halomban emberi ujjak vannak összekeverve valami állati belső szervvel (honnan jött ez a hamburgerhús képzet?). A torkomban egyre nagyobb valami. Rámzuhan az éjszaka - felébredtem. Torkomból kibuggyan a hányás, végigfolyik a lepedőn. Álmodtam - rájövök. Villanyt gyűjtök, hogy takarítsak. Ne..."

(Ébredés különös körülmények között - reggel háromnegyed hatkor. Ágynemű tiszta, utolsó emlékem a saját hányásom, amelyben elfeketedett és friss levágott emberi ujjak kavargotak. Előző napi ebéd lekvárostekercs és melegszendvics, vacsora mákostészta. Aznap alkalmatlan vagyok mindenre, betegség gyötör.)

"Sárga és fekete négyzetháló. Távolodik és közeledik. Realitás elvesztése, sötét utca, egy kapualjból csoszsanó hangok. (Utca ismeretlen, házszám 113-as - ilyen szám nincs a környéken) Fel kell mennem a második emeletre. Sötétség (realitás - nem jó a lépcsőházi villany), meg kell keresni a kapcsolót. Sötétben tapogatózom, megvan, sötétség megszűnik. Ránézek a kapcsolóra, az betölti a tudatomat. A gombon két szem néz rám, miniatűr reális szemek - pislognak, színesek. (Nem zavar, realitásnak veszem - a fény a látást segíti elő, ennek jelképe a két szem, ezért logikusnak tűnik) Elindulok a lift felé, belépek. Mögöttem csoszsanó hang, amint megfordulok... (Innen következő emlékek más helyszínről vannak) Udvar, körbe házak. Nem városi házak, közepén kút. Meg akarom nézni a kutat, de leesik az órák. Lenézek, a teljes képet egy kis betonnal körülvevett, négyzet alakú rácsozat tölti be, valami fennakad a rácson.

Megkönnyebbülés. (Azt hittem, az órák az? Más ok?) Felveszem, a kezemhez erősítem. Ránézek, és az visszánéz rám... Egy kifordult szem, lassan folyik le a kezemen, valami húz be a rácson közé. Üvöltök, tudom, hogy most a zuhanás következik. A rácson alatt tele van kivájt szemekkel, beléjük süppedek. Nem kapok levegőt, kezek tapogatnak... nee... sikoltás (a sajátom? áldozatoké?) hirtelen vágott mély seb, fröcskölés... jézusom... ezt nem hiszem el..."

(Ébredés oka feltehetően hirtelen idegi túlterheltség, esti film, unalmas, fekete-féhér szerelmi történet - nem néztem végig. Elalvás előtti olvasmányom Napóleon-életrajz, vacsora narancslé és vajaskenyér.)

(Következő két bejegyzés a szerző kérésére törölve - a szerk.) (...)

Ami viszont érdekes, az az, hogy tegnap éjjel három csattanásra ébredtem. Három másodpercen belül összeszedtem magam, kitisztult a fejem. Kezemben egy magam által kreált magnéziumbombával lehasaltam ágyam mellé a földre. Semmi nem moccant, de biztos voltam benne, hogy ŐK azok. Fegyveremet magam elé tartva indultam el lassan kifelé a szobából, kuszva - ekkor azonban kizökentő dolgot fedeztem fel. A padlót valami sáros dolog fedte, amire csak akkor lettem figyelmes, amikor beletenyereztem. Szaga nem hasonlított semmilyen evilági szaghoz, bár elsőre fahéjra emlékeztetett. Kezem remegni kezdett, és óvatosan felálltam villanyt gyűjtani. Nem néztem a kapcsolóra, érzeim feszülten kémelelték a szoba sötét sarkait, szívem hevesen vert. Amit ujjaim a kapcsoló helyett tapasztaltak, azt nehéz undor nélkül leírni. Belesüppedtek, és az állaga leginkább valami kocsonyás dologra emlékeztetett, ami - mihelyt belenyomódtak ujjaim - lágyabb lett és lecsurgott a kezemen. Rémulten kaptam el bal kezem, a hirtelen mozdulattól azonban elejtettem a fénybombát. Azt hiszem, hibát követtem el. Szinte azonnal süllyedni kezdtem, gondolataim koponyámnak feszülve készültek kitörni szemeimen keresztül. Mikor a hús engedett, szemeim helyén idegrocnszó fájdalmat éreztem, és valami kocsonyás csurgott végig az arcomon. Végtagjaimat nem éreztem. Lassan rájöttem, hogy egész testem megbénulhatott.

Kezdett világosodni, ha ugyan lehet világosságnak nevezni azt, amikor a hold fénye tükröződik egy éjféli pocsolya sötét tükrében. Furcsa épületeket láttam, amelyeknek valami gond volt a geometriai formájukkal. Valami nem stimmel velük.

Tudatosult bennem, hogy álmodom. Kezdek visszatérni érzeim, kezemből szorítottam valamit. Ahogy felemeltem, hogy megnézzem, mi az, egy hang ezt súgta a fülemben:

OTT EMBEREDRE TALÁLSZ MAJD.

Ezek a szavak visszhangoztak a fejemben még akkor is, amikor reggel felébredtem. Ma reggel határoztam el, hogy nem hagyok fel azon próbálkozásaimmal, hogy a külvilággal tudassam jelenlétüket. Kezemben ugyanis egy gyűrűt szorongattam.

Fery

A KEZDET

Azóta, hogy a "betörővel találkoztam", utálok a csendet. Általában amint hazaérek, mindent bekapcsolok. Értem ezalatt a magnót, a TV-t vagy bármi mást, ami megszünteti a csendet. A múltkor viszont a TV levágta a biztosítékot, ami még nem is lenne olyan nagy baj, ha nem robbant volna föl azután, hogy az áramot visszakapcsoltam. Mire a robbanás hangja elcsöndesedett volna, rémisztő hangokat hallottam, melyek valószínűleg a szomszédból jöttek. Mint később kiderült, a TV rossz volt. Éppen ezért vettünk egy új készüléket, sőt, még a lakást is hangszigeteltettük. Ez utóbbit az én kérésemre. A baj csak az volt, hogy egy pár napra rá újra ez történt, s ami igazán megijesztett, hogy ekkor is hallottam azokat a hangokat. Ettől a naptól kezdve nem láttam a családomat. Reggel elment mindenki, és többet nem jöttek vissza. Mikor pár napra rá bejelentettem az esetet a Rendőrségnek, azt mondták, hogy ne szórakozzak velük, mert csúnyán megjárhatom. A körülöttem élő emberek bolondnak néztek, mikor a segítségüket kértem a családom felkutatásában, ugyanis ők (úgy) tudták, hogy már régóta egyedül élek. Utánanéztem a dolognak. A családom, aki mellesleg nem is az én családom volt - mivel az őket ábrázoló képeken vadidegen emberek voltak - a nyolcadik életévemben meghalt egy repülőgép szerencsétlenségben. De hiszen ez nem az én családom! Ez nem igaz! Csak sajnos mindenki más számára ez a realitás. Ernlékeznem kéne olyan emberekre, akiket nem ismerek. Ez valami rossz tréfa lehet, de miután a szüleim két hét múlva sem jelentkeztek, már biztos voltam benne, hogy nem az. Valami földönüli dolog történt. Valami olyan, amit a világon csak egy ember tud, és az én vagyok. Ezt pedig nem oszthatom meg senkivel, mert örülnék néznének, hogy miket beszélek. Elmentem apám lakására, de ami ott fogadott, az megdöbbenett. Becsöngettem és kis várakozás után egy férfi nyitott ajtót. Furcsa, hideg tekintettel kérdezte, hogy mit óhajtok. Én meg csak álltam ott, és néztem a férfit, a feleségét és a gyerekeit. Mindet ismertem, hiszen az a férfi, aki ajtót nyitott, az apám volt. Szerettem volna megkönnyebbülni, de láttam, hogy komolyan nem tudja, ki vagyok. Ígyhát bebocsátást kértem, majd a nappaliban, ahol helyet kínált, leültem. Kértem, hogy komolyan hallgasson végig, és beszélni kezdtem. Mindent elmondtam, ami az utóbbi hónapokban történt velem, és beleszóttam a történetbe mindent, amit róluk tudtam. A hiba csak az volt, hogy apám elmondása szerint én meghalltam rögtön a születésem után, és hogy őt meg az anyámat nem úgy hívják, ahogy én tudtam. Azok, akikről én beszéltem, meghaltak. Ekkor nyomatékosan felszólított a távozásra, és én el is mentem. Sétáltam és emésztettem az új információkat. Mi ez? És hogy hogy meghaltam? És miért nem a szüleim a szüleim? Mindenesetre mások előtt palástolni kell az érzéseimet, és erről hallgatni fogok, ha nem akarom, hogy diliházba zárjanak. Megkerestem anyámat is, de ott egy férfi - az anyám élettársa - azt mondta, hogy jó a humorérzésem, de húzzak a francba, csak csúnyábbban. Még egyszer próbálkoztam apámnál, de most már durvább volt, mint múltkor. Tiszta csőd! Rá kellett ébrednem, hogy valami komoly dolog történt. Eközben persze minden nap hallottam azokat a rémisztő hangokat. Pár nap múlva észrevettem, hogy egy csomó pénz van a postaládámban. Valaki egy ismeretlen címről - utánanéztem: egy nem létező címről - pénzt küld nekem. De ki? Sokat járok könyvtárba, de még mindeddig semmit nem találtam. Nem sokat vagyok társaságban, mert talán már csak néhány barátom áll velem szóba, akik nem tulajdonítanak nagyobb jelentőséget az első napokban való dühkitöréseimnek. Így tengett az életem. De egyik este, mikor az erkélyen elmélkedtem, valami furcsa érzés vagy erő kényszerített, hogy menjek be a lakásba. A szobában nem láttam semmi különösöt. De mikor az asztalra esett a tekintetem, egy apró tárgyat pillantottam meg a közepén. Egy apró, aranyló tárgyat. Fölvettem, de amint hozzáértem, a lakás elkezdett átalakulni. Kétségbeesetten próbáltam menekülni, de leblokkoltam. Mire mozdulni tudtam, egy sötét helyiségben találtam magam, melyet egy kis ablakon át besütő hold világított meg, úgyhogy elég rosszul láttam. A helyiségből csak egyetlen lépcső vezetett le. Összeszedtem magam, és elindultam lefelé a lépcsőn, de úgy, hogy minél nagyobb zajt csapjak. Folyamatosan mentem, mígnem egy lépcsőfordulónál megálltam, mert éreztem, hogy ott vár rám valaki. Hogy ki, azt nem tudom. Erőt vettem magamon, és kiugrottam, de már csak egy eltűnő alakot láttam. Hogy ki volt az, nem tu-

dom, de egy biztos: nem ide tartozik. Ezen sokáig gondolkoztam, mint ahogy azon is, hogy hogyan láthattam meg a teljes sötétségben. Mikor leértem, egy valószínűleg hosszú és széles folyosóra érkeztem. Gondoltam, lepihenek, mert a szívem a torkomban dobogott, de egyszer csak erős fuvallatot éreztem, és megláttam egy fekete, pelerinbe öltözött, kezét összefogó alakot közeledni. Lépést nem hallottam, de ahogy kicsit közelebb ért hozzám, láttam, hogy nem is lép, hanem lebeg. Ahogy fölnézett, megláttam a parázsló szemét, mely belém mart. Ösztönösen fölemeltem a kezem, de nem az arcom elé, hanem vállmagasságban kinyújtva. Fölordítottam a fájdalomtól, melyet az alak égető szeme okozott, és minden érzés, mely az utóbbi hónapokban összegyűlt bennem, egyszerre kitört belőlem, pontosabban a kezemből - egy kék villámsugár képében. Ez varázslat volt, vagy legalább is mi így hívjuk. Nem is vitás. A villám robbanást idézett elő, amely leszakította a karom, és zuhanni kezdtem a semmibe...

Arra ébredtem, hogy valaki pofozgat. Ahogy kinyitottam a szemem, észrevettem azt a sok embert, akik körülöttem álltak, és azt, hogy az utcán vagyok, nem sokkal a lakásom mellett. Fölálltam és megnéztem magam. Semmi bajom nem volt. Kicsit mintha elaludtam volna a nyakam, de semmi más. Hallottam, ahogy az emberek véleményt mondanak, de nem sokat törődtem velük. Elindultam hazafelé, és közben egy terv fogaimazódott meg az agyamban. Nem kérdéses: megnyitottam a kaput egy másik dimenzióba...

Jaczenkó László

Két lény beszélgetése valahol messze, a nem földi dimenziókban

- Te! Én úgy unatkozom.

- Tudod mit? Benne vagyok.

Sem tér, sem idő nem korlátozta őket, s mivel öröktől fogva léteztek, úgy ismerték egymást, mint a tenyerüket. Koncentráltak.

Elkezdődött.

Először a fő fizikai alapokban egyeztek meg, és vigyáztak arra, hogy egyikük se kerüljön túlsúlyba, mivel egymás ellentétei voltak. Ha egyikük a pozitív, a másik biztos negatív lesz. Ha kinevezünk egy bal, kell lennie egy jobbnak is. Fölöttük csupán egy törvény uralkodott: nem kerülhettek sem fölénybe, sem hátrányba a másikkal szemben. Ketten voltak, de mégis egyek, vagy ha jobban tetszik: egy, ami kettő. Elosztották egymás közt a tulajdonságokat, funkciókat, a semmiből valami lett. De ott volt az ellentéte is, hisz nélküle nem létezhetne.

Az egyensúly örök.

Megállapodtak, hogy ezúttal mindössze három dimenziót fognak fölhasználni a végtelenből, s meghatározták az idő irányát.

Majd vártak.

A rendszer működött. A szóródó őstojás anyaga néhány pontban sűrűsödni kezdett, a meghatározott törvények szerint. Kialakult néhány csillag. Holdak, üstökösök, gyűrűk. Bolygók. Némelyiken - a pusztá gondolat hatására - vegyi reakciók indultak meg, nemsokra rá baktériumok fuldoklottak saját oxigénjükben. Fotoszintetizálók kúsztak a partra, s fogyasztóik utánuk. Növények, állatok. Élőlények. Sokan, sokfélék.

- Szerintem...

- Ne, várj még. Ezek még nem gondolatok. Létfenntartó reflexek, okozati reakciók. Nincs öntudatuk. Aki ráébred, megismeri, felfogja kettősségünk.

Mikor elérkezett a pillanat, létrehozták. De semmi nincs ellentét, pár nélkül - csináltak hát egy másikat is. Szaporodtak, sokasodtak, sokan sokfélék lettek. Mind öntudattal, hisz a lélek végtelen, ugyanannyi az egy darab, mint az ezer darab.

Dimenziójuk, környezetük, sőt, saját maguk is korlátozták önmagukat így muszáj volt rendeletekkel általuk még fölfogható határt szabni létüknek. Volt öntudatuk, használták, s egyre gyakrabban szegték meg a kezdeti megállapodást.

- Elfáradtam, hagyjuk abba.

- Jó. Majd legközelebb jobban sikerül.

S mindez pillanatok alatt játszódott le.

KÉT JOBBÁGYASSZONY MONOLÓGJA

...Az életem nagyon nehéz és sivár. Már gyerekkoromban munkára fogtak, s írni-olvasni nem tanultam. Ki vagyok szolgáltatva, rendelkezhet velem az apám, a férjem s természetesen a hűbérúr. Jog szerint persze nem vagyok a hűbéruram tulajdona, de - mivel az óriási birtokán van a viskónk s a tenyérnyi földünk - sajnos nagy hatalma van fölöttünk. Ki veszi itt figyelembe a tulajdonjogot?!

Amikor terhes voltam, azonnal fölvettek az ispotályba, s egy rendelet szerint még szőlőt is szedhettem szabadon a hegyen. A munkámmal korábban végezhettem, s a gyermekemet magammal vihettem a mezőre. Persze a rendelkezések nem is engem, hanem inkább a gyermekemet: a földesúr leendő munkását védelmezték. Anyaként mégiscsak jobban megbecsülnek, mint dolgozó nőként. Családommal - mivel földműves-jobbágyok vagyunk - többet szenvedünk az időjárás viszontagságaitól, mint a kastélyban foglalkoztatott társaink: a komornák, szakácsnők, szobalányok. De a legtöbb szenvedést a kegyetlen földesúr okozza, aki kizsákmányol minket, a tőle függő parasztokat. Állandóan robotot, természetbeni és pénzbeni úrbért követel.

Hogy hogyan kötöttem házasságot? Nem szerelemből, hanem kényszerből. A szüleim beszélték meg, nekem nem volt beleszólásom. Fiatal jobbagylányként a földesuram egyik jobbagylegényéhez adtak. Természetesen szeretem az uramat, de szívem szerint a szomszéd birtokos egyik jobbagyáé lettem volna. Csak hát ez nem volt lehetséges. A földesurunk nem egyezett bele, mert a nagy szegénységünk miatt a szüleim nem tudták volna kártalanítani őt. Tulajdonképpen a férjem egy távoli rokonom. De mivel a hűbéri törvények szerint a parasztok csak birtokon belül házasodhatnak, ezért a földhöz kötött jobbagyok szegrelvégről rokonok. Így hát hiába nem engedélyezi az egyház a negyedfoknál közelebbi rokonok házasodását, a jobbagyházasságok fele nem "hivatalos" - ahogy az enyém sem. Három fiunk és négy lányunk van. A földesúr nemcsak velem, de a gyermekeinkkel is rendelkezhet. Meg kell még jegyeznem, hogy nemrég született a nyolcadik gyermekünk, aki szerencsétlen napon jött a világra, s így a férjem megölte.

A legnagyobb lányom is a szíve után menne, de nem engedhetjük meg neki. Vagyis ő sem mehet feleségül a másik birtokon élő jobbagylegényhez. Akkor az utódai is a szomszéd birtokos jobbagyai lennének, s mi nem tudjuk kártalanítani a hűbérurunkat. A lányaink - mi mást tehetnénk - a földesúr s a pap szabad prédái. Meg vagyunk ám félemlítve a földesúr általi! Engedetlenségünkért - mert az egyik napon 14 óra helyett csak 12-t dolgoztunk - a zsoldosaival egyszerűen megerőszakoltatott minket. Tehetetlenek vagyunk, nem tudunk mást tenni, mint szemet hunyni a történetek fölött. Rajtunk már csak a csoda segíthet. Vagy az a francia királynő, Blanche, aki a birtokán lévő lányokat kiemelte a jobbagysorból, hogy ne becstelenségek meg őket büntetlenül.

A minap viszont azt hallottam, hogy az egyik jobbagytársam bizonyos előnyök fejében a lányát maga ajánlotta föl

neki. Ezt azért nem tenném meg, pedig ez manapság nem számít ritkaságnak. A mai falvakban az erkölcsök durvák, szabadosak. A mindennapos kemény robot, a teljes kiszolgáltatottság megfoszt minket emberi méltóságunktól és jóérzésünktől.

Lipp Szilvia - KN

***

Nyár van, meleg van. Rosszul termett a búza s az árpa a földünkön. A vaddisznók feltúrták a veteményest, a kutyák alig győzték elkergetni őket. Ami mégis bekerült a magtárba, azt az ispánok s a papok küldöttei azonnal behajtották. Így mi marad nekünk, s mit adok a gyerekeknek?

Juci lányom 12 éves, férjhez kell adni. Hozományként lehet, hogy megkapja a nagy szürke korsót s két takarót.

Az ágyat is meg kell csinálni, lassan összerogy alattunk.

A kis Józsikám megfázott, a doktor drága, így csak imádkozhatok, hogy kibírja. Nem élénk túl, ha akár egy munkaerőt is nélkülöznünk kellene.

Mari sem tud már rászokni a billre. Egyszer meg fogom ölni ezt az átkozott gyereket. Nem győzöm venni, még a démonoktól sem félek, talán hülye a feje, vagy megszállta az ördög. Nem is kéne imádkozni érte. Jobb lenne, ha kimúlna, legalább egy éhes szájjal kevesebb, ha már semmi hasznom sincs belőle.

Ki kell számítanom a bért, kell venni egy pár edényt, s az eke is régi már... Tartozom a mészárosnak egy zsák árpával és tímárnak meg egy zsák búzával.

Holnapra marad a birkák nyírása is, s a gyapjúfonást is meg kell csinálni, úgy hallottam, most jó pénzt fizetnek a fonalért. A kenyereket talán el tudom adni a péknek, de nőket már nem fogadnak be a céhbe.

A kis Márk tegnap mondta ki az első szót. Okos gyerekeknek tűnik, egy-két év és ő is tud segíteni.

Béremelést is emlegetnek.

Este misére megyünk. Remélem, most nem fognak úgy rendetlenkedni, mint tegnap.

Úgy hiszem, két-három hét, s talán a bab is kikel, akkor kicsit több élelmünk lesz. Persze csak ha nem folytatódik ez a szárazság. Nagyon megnehezíti a munkákat. Gyomlálni nem lehet, mert a gyökere benne marad a földben, az eke sem szántja a talajt, s a Pista biztosan nem fogja bírni egyedül.

Misa is holnap jön haza, biztosan keményen dolgozott. Jól fog jönni az a kis bér.

Az a francos mosás is hátravan még.

A vásáron találkoztam egy nagyon kedves emberrel, igazi férfival. Imádkoznom kell, hogy ezek a gondolatok elszálljanak. Ha a többiek megtudják, nem is tudom, mit csinálok. Lassan sötétedik, megy le a nap. Aludni kell menni. Reggel a szántón kezdek...

Schwenk Alexandra - KN

AZ ELSŐ ÉJSZAKA JOGA

(Nézőpont kérdése)

1.

(A tudatlan falusi lány)

Istenem, látod, hozzád beszélek, mert azt hallottam, hogy aki nem beszél hozzád, és nem őszinte, az a pokolra kerül, azt pedig nem szeretném, hogy én oda-jussak, mert ottan biztosan nagyon meleg van, én meg nem szeretem a meleget. Naszóval elmondom neked, mi történt máma velem, meg hogy mi fog történni. Elvett feleségül a béreslegény. Sokan mondták mán, hogy épp itt vót az ideje, hogy valaki megszabadítsa a szüleimet tőlem, mert hogy sokat eszek meg ilyenek.

Há mostan gyütt ez a fiú, osztán megtetszettem neki, oszt mondta, hogy menjek hozzája feleségnek.

Nekem mindegy, hogy férjnél vagyok-e vagy nem, de anyámék mondták, hogy mondjak igent. És én mondtam is. Mármint igent.

Na osztán máma megesküdtünk. Elég unalmas vót. Sok értelmetlen szöveget mondtak nekünk a népek, meg gratuláltak, meg minden. (De nem tudom, mihez gratuláltak. Na mindegy.)

No mikor vége vót az esküvőnek, egy akkorát ettünk, hogy még mostan is érzem a gyomromat tőle. Szavamra ezért megérte férjhez menni.

Képzeld, Istenem, tegnap mondták nekem a fonóban az idősebbek, hogy ma iccaka a földesúrral! kell hálnom. Engem nem nagyon izgat, mert olyan álmos vagyok, hogy teljesen mindegy, ki mellett és hol kell aludnom.

Még aztat is mondták, hogy az a vénember szereti a friss csirkehúst. Há mit tudnák csinálni? Sütök neki egy finom csirkét, és azt adom neki, mikor megérkezek. Te sem tudod, Istenem, miért kell nekem nála aludni? Biztosan rég evett mán csirkét, és tudja, hogy a faluban tudják, mennyire szereti a csirkét, és ha meghív valakit magához, akkor az biztosan visz is neki.

Na, Istenem, mán nem járatom tovább a szám, mert el kell készülnöm a földesúr estebédjével, mert nemsoká indulok is.

2.

(A céltudatos)

Tudtam, tudtam, hogy így lesz. Te mertél engem kikoszorazni? Te utasítottál engem vissza? Te, engem? Te kis úrifattyú! Hát most mégiscsak beteljesedik az akaratom! Ma éjszaka akkor is a tiéd leszek!

Hozzámentem ahhoz az idióta suszterfiúhoz csak azért, hogy az első éjszakámat veled tölthessem. Tiéd lesz az ártatlanságom. Ha te tudnád, milyen boldog vagyok. De nehogy azt hidd, hogy egy éjszaka után csak úgy el tudsz dobni magadtól. Minden mozdulatodat, tetteidet figyelemmel fogom követni, amíg csak élsz. Nem lehetnek, és nem is lesznek előttem titkaid.

Pokollá és mennyországgá tehetem az életedet. Egyedül rajtad áll, hogy melyik fog bekövetkezni. Nos, melyiket választod? Majd eldől ma éjszaka.

Igaz is, kedvesem, befejezem az elmélkedést, mert készülődöm, és már indulok is hozzád!

3.

(A szent)

Oh, édes egyetlen Istenem. Kérlek, ne neheztelj reám, hogy én, halandó lélek háborgatni merlek Téged, de hallgass végig!

Akaratom ellenére belekényszerítettek egy házasságba, édes Istenem. Te vagy a tanúm rá, hogy én a Te szolgálatodba akartam lépni. Méltó szolgád akartam lenni.

És mivé fajultak a dolgok, Uram?! Hozzá kellett mennem egy férfihoz. Bár még nem ismerem, de meg vagyok győződve, hogy ő sem különb, mint a többi. Maga az erkölcsi fertő. Csak az ivászat, evészet, bujalkodás. Csak a testi örömeinek hódol. Oh, Uram, kérlek, bocsáss meg nekem!

A dologban biztosan a sátán keze van, hisz mindezek tetejében a földesúrral kell eltöltenem a házasságunk első éjszakáját. Akármilyen ember is az uram, életűjainkat Te kötötted össze, s én fejet hajlok a Te akaratod előtt.

Örök hűséget esküdtem, s már ma éjszaka hűtlennek kellennem. Én nem tudom megtenni. Remélem, Te megértesz engem, hogy ezek után nem tudnék az emberek, de elsősorban a férjem szemébe nézni.

Kérlek, érts meg, hogy életemet ezért dobom el magamtól...

4.

(A beletörődött feleség)

Megöl a méreg! Mit vétettem én a sorsnak?! Miért kell ezt eltűrnöm?

Mikor hozzámentem, még nem ő volt a földesúr, hanem az apja. Milyen boldogok voltunk. Na de azóta...

Földesúrrá lett, és meg mernék rá esküdni, hogy több lány töltötte vele az első éjszakáját, mint ahányszor velem hált együtt. És semmit sem tehetek ellene, hiszen törvényes, amit csinál.

Most éppen a szabólegény kis felesége igyekszik az uramhoz felkínálni magát. Szemrevaló teremtés, nem mondom, és legalább 15 évvel fiatalabb annál a vén kujonnál.

Az biztos, hogy annak a kis fruskának felejthetetlen élményekben lesz része (bár ezzel nem lesz egyedül a faluban).

Hogy én miért teszek valamit? Nos, teszek én is, csak nincs olyan nagy visszhangja, mint az uram tevékenységének.

Szegény, frissen felszarvazott férjecskék! Menedéket adok nekik az első éjszakára. Így ők is csillapíthatják fájdalmukat, és én sem unatkozom, míg a férjem más asszonyt tart a karjaiban.

De sietnem kell, mert mindjárt megérkezik a "vitéz szabólegény".

A jánló oldal

Katherine Anne Porter: Bolondok hajója

A regény egy tengerjáróhajó útját kíséri végig Mexikótól Németországig. Az utazás felhőtlen légkörben indul Veracruzból; mindenki el van foglalva saját dolgával, a rakodás bonyolalmaival.

A kezdeti feszültségek után megszokja egymást a társaság, és új ismeretségek, sőt baráti kapcsolatok látszanak kialakulni, amikor egy nem várt esemény zavarja meg a tengeri idillt: az egyik utasról kiderül, hogy zsidó rokonai vannak. Ez egy más összetételű társaságban nem lenne különös, de ezen a hajón többségükben németek utaznak. Ekkor szinte mindenkiről lepereg az addig viselt máz, s előtérbe kerülnek a faji ellentétek. Egészen más formában, mint ahogy ezektől a "fehérgalléros" emberektől várnánk. Szereplőnként más-más a reakció, de van egy közös vonás: a megvetés mindenkinél ugyanaz. (A kiközösített félnél is.)

Az író a főszereplők szemével láttatja velünk az eseményeket, így megismerhetjük az utasok titkos vágyait, és azt, hogyan látják egymást. Képet kapunk a szereplők legmélyebb érzés- és gondolatvilágáról, amely soha nem kerülnek nyíltan mások elé, és amely a társadalmi szinteknek való megfelelés szabályaival keveredve alkotja a mindenki által látott és elfogadott külső formát.

Az így kapott keresztképek szinte átvilágítják a figurákat, s nyilvánvalóvá válik: a domináló jellemvonás mindannyiukban a képmutatás.

Ezeknél az embereknél fontos az elfogadottság, a maguknak kiszemelt körhöz való tartozás. Valamennyire ebből következik az a magatartásforma, amely lefelé kimértséget, felfelé hódolatot produkál. A regény szembeállítja az utasok két énjét, a magánszemélyt és a társasági embert. Mindezeknek a jelenségeknek a felbukkanása jól szemlélteti az ember által kitalált civilizáció, viselkedésformák lehetetlenségét, amelybe végül is mi fogunk belebukni.

Belebuknak a hajó utasai is. Az előkelő urak és hölgyek viselkedése az út végére szinte állatiassá, brutálissá válik.

Ki tudja, mivé fajultak volna a dolgok, ha a hajó - egy hónapos útja végeztével - be nem fut a dremerhaveni kikötőbe. Innen aztán ki-ki merre tart, arra folytathatja mindennapi kis álarcosbálját.

A regény kellemes olvasmány - viselkedés- és társadalomtani mondanivalóval, amely elgondolkodtat: mennyire is vagyunk mi bolondok ezen a bizonyos hajón?

MSE - W

NÉHÁNY SZÓ AZ ÉN-TV-RŐL

Nemrég tekinthettük meg az ÉN-TV első "és egyben utolsó" adását. "Érdekes..." Ez volt az egyetlen szó, amivel pozitívan tudtam a műsort jellemezni. És talán több szót nem is érdemel az egész.

De! Különös volt úgy végignézni, hogy egész idő alatt nem derült ki az alkotók valódi szándéka. Néha mintha valami közéleti paródiát látnánk, néha pedig valami érthetetlen, öncélú, szürrealista próbálkozást. Talán az volt a legnagyobb baj: nem tudta, mit akar mondani a film. Az ominózus "hányásos" jelenetről senkinek sem a szenczióhajhász újságírás, vagy egyszerűen az alkotók mentalitása - melyről a képsorok öniróniaként készültek - jutott eszébe, hanem a hányás e formájának "polgárpukkasztó", gusztustalan mivolta. Mindez valószínűleg annak köszönhető, hogy nem volt egy közös szál, amely fogódzkodót adhatott volna. Meg kell mondanom őszintén, engem nagyon idegesített a film rendezetlensége. Még ha az egyes jelenetek önállóan nem is lettek volna használhatatlanok, így együtt teljesen tönkretették egymást.

A műsor indul a "véres" szignállal, amelyhez, ha legalább az utána következők kapcsolódnának valamennyire, kicsikét pontosabban csinálták volna meg, nem is lenne olyan rossz. De ezután megjelenik a műsorvezető, aki valamit fölszív, majd köpdős, hülyeségeket beszél, az asztalon Liebmann Katalin felirat. A néző már sejti, valami megzavarodott. Az ezután következő - be kell vallani, gondosan kidolgozott - hányás, az előzőekhez kapcsolódva semmitmondó és még humorosnak sem mondható. Talán ezeket az elemeket még valahogy össze lehetne logikailag kapcsolni, de mindent felborít a jelenet, amelyben - véleményem szerint - akkor lenne megboesátható a néző szembe-köpése, ha lenne valami mondanivalója (amiért úgymond érdemes szenvedni), így viszont hiába a nem rossz ötlet, az egész semmit sem ér.

"A hét körkérdése": ez az a rész, ami mellett semmilyen pozitívumot nem lehet felhozni. Az egész hosszú, vontatott, a kérdés nagyon unalmas már harmadszorra is, az idióta műsorvezető össze-vissza beszél, dadog, kapkodja a mikrofont, a rendezetlen vágásokról nem is beszélve. Mindez nem lenne bűn, "csak" hataimas hibaszorzat, ha az alkotók etikai érzéke nem lenne egyenlő a nullával. (Elnézést Rómeótól - az E.I.A.-M.) A stábnak jól kidolgozott, pontosan megszervezett összmunkával sikerült a sárba taposni az egyik riportalányt. (Elnézést Ki.Ba.-tól.) Bár ezt az érintett személy nem kérte, a jelenetet a műsorban nem lett volna szabad bennehagyni. A következő epizód - ezt talán mondani sem kell - semmilyen ésszerű kapcsolatban sincs az előzőekkel. (Még ha a riportot mint közös témát felhozzuk mentességére, sem.) Váratlan szakadás a riportok után, de mégis kiemelném azt a Burleszk-szerűséget a többi jelenet közül, mert talán ez az egyetlen része a műsornak, amely viszonylag élvezhető önmagában is, és jól van vágva. (A hanganyagban lévő csúszástól eltekintve.)

A búcsúzkodáshoz nem szükséges kommentárt fűzni, hisz - népszerű közhellyel élve - az "úgy rossz, ahogy van".

A piszoárról még nem tudok nyilatkozni, mert az önsajnálaton kívül, még mást nem fedeztem fel benne, és lehet hogy van valami magasabb szintű, mélyebb mondanivalója, amit még nem látok.

Továbbá még mély nyomot hagyott bennem az utolsó felirat, amely csak akkor nem lenne sértő, ha az egész műsor konkrét paródia lenne.

Tulajdonképpen érdemes volt megnézni, hiszen "jó, ha ilyet is lát az ember". Az idegesítő az, hogy az alapgondolatból, az ötletekből és a szemlélet alapján lehetett volna - úgymond - jót csinálni.

Mert ahogy azt valaki egyszer valami egészen másra mondta: "...ebben a műfajban az kell, hogy a néző egyszerre tépje a haját és fetrengjen a nevetéstől. Ennél sajnós csak az utóbbi történhet meg és ez elég kellemetlen."

Ezúton közöljük a T. olvasóval, hogy az ÉN-RÁDIÓ beszüntette működését és sajnálja magát.

(A kritika szörnyű és stílustalan)

Preiszner Miklós
Elnyomott Ifjúság Alkotó Műhely

**EZT A CIKKET AZOKNAK AJÁNLOM ELSŐSORBAN,
AKIK BEBORÍTOTTÁK AZ ISKOLA FALAIT
SZARAJEVÓRA EMLÉKEZTETŐ PLAKÁTOKKAL**

(Ha csatlakozni kívántok Dolla Gábor mozgalomához, címét és telefonszámát a Magyar Narancs szerkesztőségében találjátok!)

Tisztelt Újgölygi úr/ MaHcs szerkesztőség!

Ti megteszitek a magatokét, de sajnos be kell látni, hogy ez nem elég. A nyilvánosság nem elég ennek a szörnyűségnek a megállításához. Hogy mi vagy ki, mikor és hogyan fog véget vetni ennek az egésznek, én sajnos nem tudom megmondani és a filmhétből sem kaptam erre a kérdésre választ. Pedig ez lenne a legfontosabb most, mivel okokat és bűnösöket keresni, elemezni, a médiák szerepét tanulmányozni később is lesz idő.

Számomra a legszörnyűbb az egészben a tehetetlenség. Úgy hiszem – a szombat délelőtti beszélgetés egyes véleményeivel ellentétben –, hogy az emberek nem közömbösek a téma iránt, hanem tehetetlenek. Én úgy gondolom, hogy ha igazán nagy baj van, az emberekből előbújik a szolidaritás ösztöne, és képesek abbahagyni a gyűlölködést egy kis időre (emlékeztek a romániai forradalom napjaira!). Jelenleg a segítségnyújtás könyöradományok nyújtásában merül ki. A szimbolikus akciók, tüntetések, petíciók mind pusztába kiáltott szavak. Szerintem sok ember szívesen tenne is valamit értük. Amíg háború tombol ott, addig természetesen ez nem lehetséges, vakmerő, öngyilkos akciókra senkinek sincs szüksége és ezek semmit sem oldanak meg. A béke megteremtésében a kisemberek nem sokat tehetnek, de a háború után talán igen. Optimista lévén én nagyon remélem, hogy tavasszal béke lesz Boszniában. Nem sok okom van ebben reménykedni, de ha a béke csak később köszönt be, akkor is el kell kezdenünk már most készülni rá, és szervezni a majdani segítségnyújtást.

Én legalábbis így gondolom, és biztos vagyok benne, hogy nem vagyok vele egyedül. Ha Ti ismertek olyan embereket, szervezeteket, akik ilyen szellemben gondolkodnak, és már tettek vagy tenni kívánnak valamit, kérem írjátok meg nekem, hogyan lépheinék velük érintkezésbe.

Én egy olyasmi segítségnyújtásra gondolok, mely leginkább az egykori építőtáborokra hasonlítana. Ebben főleg egyetemisták és középiskolások részvételére gondolok, akiknek egy része a nyári szünidejükből 1-2 hetet biztosan hajlandó lenne „feláldozni”, és a helyszínen az ott élőkért tenni valamit. Itt nem kell világmegváltó nagy tettekre gondolni. De a romeltakarításban való részvétel vagy más ehhez hasonló tevékenység is szükséges. Egy talicska szarvát vagy egy festőecsetet mindenki képes megragadni és dolgozni. A filmekben látott szélűtt épületek, főleg az iskolák, kórházak, kulturális és vallási célokat szolgáló mindenféle építmények körül pedig biztosan akad éppen elég tennivaló.

Egy ilyen segélyakció megszervezésében és magában a segítségnyújtásban szívesen vennék részt, van egy csomó ötletem is. Mint már írtam, társakat keresek, akikkel ezt meg lehetne valósítani. Egy ilyen akcióban gondolom nem csak magyar diákok vennének részt, felvehetnék a kapcsolatot más európai országokban ténykedő szervezetekkel, és a mindedig tétlenül szemlélő Európa diáksága megmozdulhatna egységesen Boszniáért. És ha országonként „csak” ezer embert találunk, akik részt vennének, akkor is ha csak 20 országgal számolok, az húszezer ember. Bár én ennél nagyobb arányú részvételt sem tartok kizártnak. És ha ennyi ember összefog (akár ha csak húszezer is), akkor annak a szimbolikus jelentésén túl kézzelfogható eredménye is lehetne.

Ilyen akciók szervezése már nem tartozik szorosan a médiák feladataihoz, de remélem nem zárkoznátok el a részvételtől.

Már most látszik, hogy a háború befejezése közel sem fogja a gondokat megoldani, egy elpusztított országban testileg és lelkileg megnyomorított emberek fognak vegetálni. Ha a normális életkörülmények megteremtésében segíthetünk is, akkor is ott a kérdés, hogy a lelki sérüléseket ki és hogyan fogja orvosolni, ha ez egyáltalán lehetséges. Ehhez sajnos én mint egyszerű laikus, nem tudok hozzászólni. De amit úgy érzek, hogy én a saját tudásommal és képességeimmel meg tudok tenni, azt meg is akarom tenni.

Üdvözlettel

Dolla Gábor
(Budapest)

Fiatal magyar Fotó 1990 után

Kiállításra hívjuk a fiatal fotográfusokat. Tíz éve annak, hogy Miskolcon meghirdettük az FF80, azaz a Fiatl Fotó 1980 után című fotókiállítást. Sokan küldtek képet: így az a kiállítás áttekintést adott a fiatal fotósok egy évtizeddel ezelőtti helyzetéről és törekvéséről (a jelentkezőkről művészetszociológiai felmérés is készült). A kiállítást több helyszínen bemutattuk, a képekkel pedig megalapítottuk a miskolci Herman Ottó Múzeum kortárs fotógyűjteményét, mely az elmúlt évtized során tekintélyes kollekcióná alakult. Most – azonos feltételekkel – újra meghirdetjük az FmF90 kiállítást. Várjuk tehát a fiatal (1957 után született) magyar fotográfusok 1990 után készült műveit. Hivatásosakét, műkedvelőket, családi fényképezőket, kísérletezőket és szépségkeresőket, krónikásokét és magánvilágukban élőket egyaránt. Teljes körre törekszünk: minden irányzatra, mindenféle elképzelésre nyitottak vagyunk. Sem méretbeli, sem mennyiségbeli korlátozással nem élünk, csupán a „kiállíthatóság” – amúgy nehezen meghatározható – feltételét állítjuk mérceként, melyhez szakmai zsűri segítségét kérjük. A felkért szakemberek: Kerekes Gábor, Kéri Ádám, Lugosi Lugo László, Miltényi Tibor, Pataki Gábor, Révész Tamás, Szerencsés János. A kiállításra kiválasztott művek a fotógyűjteménybe kerülnek. Díjakat ajánlott fel a kiállítók számára: a Művelődési és Közoktatási Minisztérium: Képzőművészeti Főosztálya, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat, Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata, valamint több szakmai cég. Az FmF90 pályaműveiből rendezett tárlat 1994. június 13. és augusztus 91. között verja majd az érdeklődőket a Miskolci Galériába. Ugyanítt ugyanez az FF80 válogatott anyagát is bemutatjuk. Ezt követően a Budapest Galéria Lajos utcai Kiállítóháza, majd a Szegedi Képtár látja vendégül a képeket. A beküldésre szánt fotókat

1994. február 28-ig

postán eljuttatni a Miskolci Galéria Igazgatóság címére 3525 Miskolc, Hunyadi u. 12. Mód van személyesen is átnyújtani a műveket a Miskolci Galériában (Déryné u. 5.), a Budapest Galéria Kiállítóházában (III. ker., Lajos u. 158.), illetve a szegedi Móra Ferenc Múzeumban (Roosevelt tér 1–3.) – mindegyik helyszínen február 28-án 10–16 óra között. Ugyanezek a helyszíneken a kiállításra nem kerülő művek március 28-án átvehetők.

Bán András, Dobrik István, Halmai László
Miskolci Galéria

LESZ
AZ idén is
NOMÁDTÁBOR

Július első két hetében
érjeteK rá!

A VÍZITÁBOR

**JÚLIUS 25.
ÉS AUGUSZTUS 5.
KÖZÖTT LESZ!**

MÁR MOST LEHET JELENTKEZNI

VERES GÁBORNÁL!!!

ARANYKÖPÉSEK

A festményen terjeng a sötétség.
 A zord, morózus apa dacol a félhomályban.
 A festményen csak a szeplők vannak alaposan megvilágítva.
 A szereplők arckifejezésében a gyászolás húzódik.
 Az apa arcán szinte látszik majdani tette.
 Már fiatal korától kezdve volt benne álmódoszás.
 Nem volt szexuális típus, sőt prüd volt, és lenézte Dicket, aki serdülő lányokat szeretett.

Mi a kontextus?

kon: utalás a konnektorra
 text: szöveg (angol /talán latin/)
 us: minket (angol)
 A kontextus: a konnektor kibeszél minket
 a hátunk mögött.

A kakasülő az a magas szék, amiben a rendező szokott ülni.

***

A középkor bemutatása egy második vizsgadolgozatban

A kora középkor inkább hasonlított barbár tagállamok uniójához, mint a civilizált Európához. Még szerencse, hogy a pestis, illetve a keménykezű uralkodók által szervezett keresztshadjáratok szorgalmasan szedték áldozataikat a krémjéből. Burjánzott a butaság, s az a szűk réteg, mely rendelkezett némi tudással, elnyomta az analfabéta lakosságot. Korrupció, zsarolás, megvesztegetés, képmutatás nélkül az ember semmire sem ment. Idealizálták az elérhetetlen tökéletest, előtérbe állítva a túlvilági lét boldogságát. Ezért nem volt szüksége a parasztnak földi örömekre, s ezért lehetett őt korlátlanul kihasználni.

Az áttörés Nagy Károly frank birodalmával kezdődött. Kitalálták az etikettet, mely a legelemibb ösztönöket zárta kordába. Kiment a divatból, hogy a lovag feleségét kéthetente hülyére veri, s inkább a szellemi "lovagiasságra" helyezték a hangsúlyt a brutális fizikai erő helyett. A későközépkori lovag jobban tudott lanton játszani, mint lovagolni, a fegyverforgatásról nem is beszélve. Így ezek elmentek trubadúrnak. Egy esetleges támadás a parasztnak, jobbágyok sárkunyhóit elsöpörte, ezért a templom bunkerként, óvóhelyként, árvízvédelmi központként, illetve mint vallási centrum funkcionált. A szelidült gótikus korban ez változott, a vastag falú, ormóttan román templomokat fölváltotta a csúcsíves, könnyed gótikus építészet. A vékonyabb falakat - a kidőlés ellen - oldalpillérekkel támasztották meg, így több mellékhajót, oszlopokkal tüzdelt kerengőt kaptak. Fiálékkal (áltornyocskákkal) díszítették a tetőt és a tornyokat, melyek magassága 50 méter is lehetett. Ehhez már kellett némi építői szaktudás! ...

A POLIGRÁF A **SENKO KFT.** TÁMOGATÁSÁVAL JELENIK MEG.

POLIGRÁF

- **A Közgazdasági Politechnikum lapja** -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
 (Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
 - 300 példányban -

A tartalomból

Csoncsi, Pálos Gyuri, Tibor TMT- emlékei.....	2
Sítábori élmények.....	6
Döme játéka.....	7
IT-jegyzőkönyvek.....	8
A dohányzásról.....	11
Fehér Tamás oldala.....	12
Sebő Fery Kovács Pistije.....	13
Szmöre Fogas kérdése.....	14
Bírósági hírek.....	15
Vizsgastatisztikák.....	18
Toplista.....	22
A Tanulóirodáról.....	23
Sebő Fery infóvizsgálója.....	24
Ha igazgató lennék.....	26
Budai Bogyó, Horváth Szabolcs és XY terem.....	28
Fery, Napsugár és Szmöre víziói.....	30
Lipp Szilvia, Schwenk Alexandra a 2. jobbágyne.....	33
Fehér Szilvia a középkorban.....	34
MSE és Proiszner Miklós ajánl.....	36
Aranyköpések.....	40